

211

VIII. D. I

திருப்பூவ இராபர்ட் ஸ்டீவன் வசனம்.

வெளியிடப்பெற்றது.

உ.
சிவமயம்.

திருப்பூவனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்

— 0 —

திருக்குறந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவனார்ப் புனிதன் திரு நாமந்தர
னவினாறு தூறியிர நண்ணினார்
பாவமாயின பாற்ப் பறையவே
தேவர் கோவினுஞ் செல்வர்களாவரே.

(1)

என்னென்றனை பெந்தை யெனருயிர்
தன்னன் றன்னடியேன் றனாநகைய
பொன்னன் பூவனார் மேவிய புண்ணிய
னின்ன னென்றறி வொண்ணு னியற்கையே.

(2)

குற்றங்கூடிக் குணம் பல கூடாதீர்
மற்றுந் தீவினை செய்தன மாய்க்கலாம்
புற்றரவினன் பூவனாரசுன்பேர்
கற்று வாழ்த்துங் கழிவதன்முன்னமே.

(3)

ஆவின் மேவிய வைந்தமர்ந்தாடுவான்
நாவெனீறு நுகைந்தசெம் மேனியான்
மேவநூல்விடு வெண்ணியின் நென்கரைப்
பூவனார் புருவார் வினை போகுமே.

(4)

புல்ல முர்தியூர் பூவனார் பூர்புன
னல்லமுர்தி நல்லூர் நனியாளியூர்
தில்லையூர் திருவாரூர் சீர்காழி நல்
வல்ல முருகன் வல்வினை மாயுமே.

(5)

அனுசுயப்பட்டது விது வென்னோதே
 'நனிமனத்தொடு கண்களு நீர்மல்கிப்
 புனிதனைப் பூவனூரனைப் போற்றுவார்
 மனிதரிற்றலையான மனிதரே. (6)

ஆதி நாத நமரர்களர்ச்சிதன்
 வேதநாதன் வெற்பின் மடப்பாவையோர்
 பாதியானான் பரந்த பெரும்படைப்
 பூத நாதன்றென் பூவனூர் நாதனே. (7)

பூவனூர்தன் புறம்பயம் பூம்பொழி
 னுவனூர் நள்ளாறெடு நன்னிலங்
 கோவனூர் குடவாயில் கொடுமுடி.
 மூவனுருமுக கண்ணனூர் காண்மினே. (8)

ஏவமேது மிலவமனேதலர்
 பாவகாரிகள் சொல்வலைப் பட்டு நான்
 றேவதேவன் திருநெறியாகிய
 பூவனூர் புகுதப்பெற்ற நாளின்றே. (9)

நாரணன்னெடு நான்முகனிந்திரன்
 வாணன் குமரன் வணங்குங்கழற்
 பூரணன் றனைப்பூவனூர் மேவிய
 காரணன்னெனை யாளுடைக் காளையே. (10)

மைக்கடுத்த நிறத்தாக் கன்வரை
 புக்கெடுத்தலும் பூவனூரன்னடி
 மிக்கடுத்த விரல்சிறி தூன்றலும்
 பக்கடுத்தபின் பாடியுப்தானன்றே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம்—புஷ்பவன நாதர்,

சுதூரங்க வல்லவ நாதர்

தேவிமார் இருவர்திருநாமம்—கற்பகவல்லி, ராஜராஜேசுவரி.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவனூர்ப் புராண வசனம்.

விநாயகர் முதலியோர் துதி.

பூவளரும் புட்பவனசாட்சி விநாயகன் செவ்வேள் புனிதநந்தி
தேவளரும் புட்பவன நாதனற்கற் பகவல்லி திகழுமேர்கொள்
மாவளரு மிராசராசேசுலரி யவள்பணிப்பெண் பதம் வணங்கி
நாவளருந்தமிழ்மொழியினுத்தலத்தின்மகிமைதனைநவிலனுற்றேன்

பூவுலகத்திலே, புண்ணிய பூமியாகிய நைமிசாரணிபுத்திலே
அநேகமுனிவர்கள் யாகஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது
சூத முனிவர் வந்தார். முனிவர்கள், அவரைக் கண்டவுடன்
இருக்கைவிட்டுமுந்து எதிர் கொண்டழைத்து வந்தீர் ஆசனத்தி
லிருத்தி வணங்கிப் பூசித்து, முனிபுங்கவரே! தேவரீர் வியாச
முனிவரிடத்தில் புராண இதிகாச முதலிய யாவற்றையும் நன்
குணர்ந்திருக்கிறீர்கள். தாங்கள் சிவபெருநானுடைய மகிமை
களைப் பன்முறை கூறக்கேட்டும் ஆசை அமைந்திலது, ஆகலின்
இன்னும் கேட்கவிரும்புகின்றோம். முன்னொரு சமயம் சிவபெ
ருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்கள் இத்தனை என்று கூறிவரும்
பொழுது புஷ்பாவனம் என்று ஒரு உத்தம சிவஸ்தலம் உள்ள
தாகக் கூறிபருளினீர். அதன் மகிமையைக் கேட்க விரும்புகின்
றோம் என்று பிரார்த்திக்க; முனிவர்களே! அப் புட்பவன நாதரு
டைய மகிமையை என்னறிவிற்கு எட்டியவரை கூறுகின்றேன்
என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

முதல் அத்தியாயம்.

சோழ நாட்டிலே, காவேரிக்குத் தென்பாலுள்ள சுவேத நதி (வெண்ணாற்று) க்கும் வடாரணியம் என்னும் ஆலங்குடிக்கும் தெற்கிலும், திருவாரூருக்கு இரண்டு யோசனை தூரம் மேற்கிலும், சம்பகாரணிய மென்னும் மன்னார்குடிக்கு ஒரு யோசனை தூரம் வடக்கிலும், கோவில் வெண்ணி சேஷத்திரத்துக்குக் கிழக்கிலும் மூன்று நாழிகைவழி விஸ்தாரமுள்ளதாய், பாம்பணி நதியின் மேல் கரையில் புஷ்பவன சேஷத்திரம் இருக்கிறது. அது தன்னையடைந்தவர்களின் பாவங்களை நீக்க ஞானத்தையளித்து மோகூத்தைக்கொடுக்கும். அங்கு இயற்றப்பட்ட சைவ முதலிய சற் கருமங்களெல்லாம் தேவர் முதலியோர்க்கு மிகுந்த திருப்தியைக் கொடுக்கும். அமாவாசை, பெளர்ணிமை, சூரிய சந்திர கிரகணங்கள், ஞாயிற்றுக்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை அர்த்தோதயம், மகோதய முதலிய புண்ணியகாலங்கள் இவைகளில் செய்கிற சற் கருமங்களெல்லாம் மனிதருக்கு மிகுந்த நன்மையைத் தரும். அத்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு யமனால் வரும் துன்பமில்லை. அங்கு க்ஷீரநதியும் க்ருங்குட்ட நோபையும் நீக்க தக்க 'கிருஷ்ணாகுஷ்டஹரம்' என்னும் தீர்த்தமும் உள்ளன. அத்தீர்த்தத்தில் முன் சொல்லிய புண்ணிய காலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து தர்ப்பணம் செபம் தான முதலியவற்றைச் செய்தால் அதிக பலன் உண்டாகும். அத்தீர்த்தத்தின் வடகிழக்குத் திசையில் சிவ பெருமானுடைய ஆஞ்ஞையின்படி சிவகணங்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்ற சிவலிங்கப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிறார். முற்பிறவியிற் புண்ணியஞ் செய்தவர்களுகே அந்தலிங்க தரிசனம் கிடைக்கும். அந்த லிங்க மூர்த்தியைக் காலையில் தரிசித்தால் பாவங்கள் நீங்கும். உச்சிக் காலத்தில் தரிசித்தால் பரம பலனுண்டாகும். சாயங்காலத்தில் தரிசித்தால் மோகூங் கிடைக்கும். அர்த்த சாமத்தில் தரிசித்தால் எல்லாப் பலனும் கிடைக்கும். அங்கே கருணையே உருவமாகக் கற்பகவல்லி பென்னும் தேவியும் அவருடைய அம்சமாக உதித்த ராஜராஜேசுவரி என்னும் மற்றொரு தேவியும் வீற்றிருக்கிறார்கள். அவ்விருவருடைய தரிசனத்தால் போக மோகூங்கள் கிடைக்கும்.

இப்படிப்பட்ட வனத்தின் வடபால் புன்னை மரங்கள் நிறைந்த ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ ராமபிரான் சடாயுவின் விருப்பத்திற்குணங்கி சீதாலட்சுமண சகிதராய் வீற்றிருக்கின்றார். அதற்கு மேற்கே தரும் புஷ்கரணி யென்னும் உத்தம தீர்த்தம் இருக்கிறது எந்த ஸ்தலத்தில் சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்கள் ஒருங்கு அமைந்துள்ளனவோ அந்த ஸ்தலத்தைப் பாஸ்கர ஷேத்திர மென்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே விதிப்படி சிவாலய தரிசனம் செய்பவர்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவார்கள். அநேகர் தவஞ் செய்து விரும்பிய பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த ஷேத்திரம் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி யென்னும் மூன்று விசேஷமும் ஒருங்கு அமையப் பெற்றுள்ளது என்று கூறினார்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

அது கேட்ட முனிஷர்கள், சிவபெருமான் அந்த ஷேத்திரத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்யப்படி சிவகணங்களுக்கு எப்பொழுது கட்டளையிட்டார். அதற்கு எக்காரணத்தால் புஷ்ப வனம் என்று பெயர் வந்தது? என்று கேட்கச், சொல்லத் தொடங்கினார்.

வெகு காலத்துக்கு முன் சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு திருக்கையைய மலையில வீற்றிருக்கும் பொழுது, ரைவத மனுவின் கால இறுதியில் சமுத்திரம் பெருகி வந்தமையால் பூமியில் அநேக இடங்கள் அழிந்தன. பிராணிகள் மிகக் குறைந்தன. சாக்ஷுஷ மனுவின் காலத்தில் சமுத்திரம் பெருக்கு வற்றி அவர் கருத்தின்படி கோங்கள் பட்டணங்கள் கிராமங்கள் மணிகர் மிருகங்கள் பசுவிகள் மரம் செடி கொடி முதலியவைகள் விருத்தியாகிச் செழித்தன.

திருக்கைலாசபதிபாகிய சிவபெருமான் திருவிளையாட்டாக அவைகளைப் பார்க்க எண்ணி, விநாயகர் சுப்பிரமணியர் உமாதேவியாரோடு, நந்தி முதலிய கணங்களும் இத்திரன் முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் சூழ்ந்துவர, விமானத்தில் ஏறித் தென்றிசை நோக்கி ஆகாயமார்க்கமாய்ப் புறப்பட்டு, வரும்பாற்

கத்தில் ஆங்காங்குள்ள தேசங்கள் முதலியவற்றை உமாநேவியாருக்குக் காண்பித்துக் கொண்டுவரும் பொழுது, ஒரு நறுமணம் சிவபெருமானுடைய திருமுக மண்டலத்தில் உலாவிக் கமழ, சிவபெருமான் வியப்புற்று இம்மணம் எங்கிருந்து வருகிறதென ஆராய்ந்து பூமியை நோக்கிப், டுஷ்பித்த மரங்கள் அடர்ந்தவனம் ஒன்றைக் கண்டு, இங்கிருந்தே இந்த நறுமணம் வருகிறதென நிச்சயித்து அம் மணத்தைக்கிரகித்துக் கொண்டு தங்கி நின்றார்.

அப்பொழுது நந்தி முதலிய கணங்கள் சிவபெருமானை வணங்கி, சுவாமீ! இவ் வனத்தில் நறு மணமுள்ள அநேக மலர்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவை தேவரீருடைய திருநெத்திரங்களுக்கு இலக்காயினவாதலின், அவைகளால் தேவரீரை நாங்கள் பூசிக்க, உம்முடைய அடிமைகளான எங்களுக்கு ஆஞ்ஞை தந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக் கணநாதர்களே, இவ் வனத்தில் நமது லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசியுங்கள் நமது லிங்கபூசையானது நாளுக்கு நேரே செய்யும் பூசையினும் சிறந்ததாகும். நீங்கள் பூசிக்கும் வரை விமானத்தில் ஆரோகணித்தலுமே இங்கு நிற்கின்றோம். 'எந்த லிங்கத்தில் மந்திர பத்தி பூர்வமாக யார் பூசித்தாலும் அந்த லிங்கத்தில் சாந்தித்தியஞ் செய்தீர்வாம் என்று அருளிச் செய்தார்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

உடனே நந்தி முதலிய கணநாதர்கள் பிரதிஷ்டைக்குரிய இடத்தை ஆராய்ந்து, தரையைச் சார்ப்படுத்தி, கடப்ப விருகூங்களின் நடுவே மேடையமைத்து நருமதை நதியிலிருந்து லிங்கம் கொண்டு வந்து, விதிப்படி நீடம் இயற்றி, பிரதிஷ்டைக்கு வேண்டிய புண்ணிய தீர்த்தம் கொற்குடம் வந்திரும். அன்ன முதலிய உபகரணங்களெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச், சிவாகம விதிப்படி மந்திர பூர்வமாகக் கும்பங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்து, விநாயகம் பெருமானையும், அவருக்கு ஈசானத்தில் சிவலிங்கம் பெருமானையும் அவருக்கு ஈசானத்தில் உமாநேவியாரையும் பிரதிஷ்டித்து, கும்ப தீர்த்தங்களால் அபிஷேகித்து, மகாபி-

ஷேகமும் செய்து, ஆடை ஆபரண முதலியவற்றால் அலங்கரித்து நிவேதனம் சமர்ப்பித்துச், சோடசோபசாரஞ் செய்து, ஸக்ஷார்ச்சனை பண்ணிக், கர்ப்பூர தீபங்காட்டி நமஸ்கரித்து கின்று டேதாத்திராஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

தேவரே! எங்கும் நிறைந்தவரே! சர்வோத்திருஷ்டரே! ஆதியந்தம் இல்லாதவரே! உருவில்லாதவரே! பரமானந்தரே! காலாதீதரே! சர்வவித்தைகளுக்கும் ஸ்தானமாக உள்ளவரே! சம்புவே! நிராதாரரே! அனைத்துக்கும் ஆகாரமானவரே! நீர் யாதிலும் பற்றற்றவர். விரும்பியவாறு வடிவங் கொள்பவர். பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளாயிருந்து விளையாட்டாக உலகத்தைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களையும் செய்கின்றீர். மகத் முதலிய தத்துவங்களுக்கு அந்தர்பாயியாகப் பிரகாசிக்கின்றீர்.

மகேசரே! ஆன்மாக்களைக் கன்மாதுசாரமாக நால்வகைத் தோற்றம், எழுவகைப் பிறப்பு, எண்டத்துநான்குலக்ஷ யோனி பேதங்களாகப் படைத்து, உலகம் காலம் தொழில் இந்திரியம் சரீரம் முதலியவற்றை யமைத்து இயக்கி, அவரவர் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஈடாக இன்ப துன்பங்களை யனுபவிக்கச் செய்து, கன்மமார்க்க ஞானமார்க்கங்களிற் செலுத்துகின்றீர். ஏவரெவரை எப்பொழுது பாசபந்தங்களினின்று விடுவிக்க எண்ணுகின்றீரோ அவரவருக்கு அப்பொழுது ஞானத்தை யளிக்கின்றீர். அவர்கள் மோக்ஷமடைகின்றார்கள். உமது திருவருட் செயல்களை பாரால் அறிப முடியும். எங்களுக்கு நல்லது இன்னது, தெட்டது இன்னதென்று தெரியாது. எங்களைக் காத்தருள வேண்டும்.

வேதங்களால் அறிபப்படாதவரும் வேதங்களின் தலைவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். பிரணவ ரூபியும் 'பிரணவப் பொருளுமான உமக்கு நமஸ்காரம். மாயா தீதிராயும் பேரெளநி யுருவாயும், உலகெலாந் தானாகியும், அதனின் வேறுகியுந் அதன் காரணிராயும், தத்துவ ரூபியாயும், அவற்றை நடத்துபவராயும் உள்ள

உமக்கு நமஸ்காரம். சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னும் மூன்று கண்களையுடையவரே! பிரம விஷ்ணுக்களாலும் காண முடியாதவரே! மன்மதனை யெரித்தவரே! தகையாகத்தை அழித்தவரே! நீலகண்டரே! சரபரூபரே! யமனை உதைத்தவரே! உமக்கு நமஸ்காரம். கிருபா சமுத்திரமே! எங்களைக் கழித்தருள வேண்டும் என்று துதித்தார்கள். உடனே சிவபெருமான் அந்த லிங்கவருவினின்றும் வெளிப்போந்து நீங்களியற்றிய பூசைதோத்திரம் பத்தி இவைகளால் மிக மகிழ்ச்சியுறுகின்றோம். உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளி, அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி, கணநாதர்களே! நாம் இந்த லிங்கத்தில் சாந்தித்தியமாயிருந்து தரிசிப்போர்க்குப் பாவங்களை நீக்கிப் போக மோகூஷங்களைக் கொடுக்கின்றோம். இவ்வனம் எக்காலமும் பூத்துக் கொண்டிருப்பதால் புஷ்ப வனம் என்று பிரசித்தி பெற்று, தரிசிப்பவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் தந்து உத்தம சேஷத்திரமாய் விளங்குக. நீங்கள் துதித்த தோத்திரத்தால் நம்மைத்துதிப்பவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய பலனைக் கொடுக்கின்றோம். நீங்கள் இங்கு வந்து வருஷத்துக் கொரு மூறை நம்மைப் பூசியுங்கள் என்று அருளிச் செய்து லிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். கணநாதர்கள் சிவலிங்கப் பெருபானையும் கற்பகவல்லியம்மையாரையும் வணங்கிக் கொண்டு ஆகாயத்திற் சென்று, விமானத்தில் உமாசேவியாருடன் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானையடைந்து அஞ்சலியஸ்திராய் நின்றார்கள். சிவ பெருமான் அவர்களுடன் மற்றைய இடங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு திருக்கைலாசமலையை யடைந்தருளினார். சிவகணங்களால் பிரதிஷ்டிக்கப் பெற்ற இந்த லிங்கம் சுயம்பு லிங்கத்துக்குச் சமமாயுள்ளது.

நான்காம் அத்தியாயம்.

அது கேட்ட முனிவர்கள் கிருஷ்ண குஷ்டஹரம் என்னும் தீர்த்தம் எப்பொழுது எக்காரணத்தால் உண்டாயிற்று? என்று கேட்கச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

முன் கிருதயுகத்திலே, சோழநாட்டிலே, சித்திரபுரி பென்னும் பட்டணத்திலே தருமவர்மன் என்னும் அரசன் இருந்தான். அவன் சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவன். தயை நிறைந்தவன். நீதி முறைப்படி அரசாட்சி செய்பவன். தருமமே ஆபரணமாக உடையவன். அவ்வளவு மேம்பாடுற்றவனாயிருந்தும் பூர்வ கர்மத்தால் அவனுக்குக் கருங் குஷ்ட வியாதி யுண்டாகி அநேக சிறந்த வைத்தியர்களாலும் தீராமல் வருந்திக் கொண்டிருக்குங்காலத்தில், அவனுடைய நல்வினை வசத்தால் இரேணுகர், என்னும் முனி சிரேஷ்டர் அங்கு வந்தார். அரசன் அவரைக் கண்டவுடன் எழுந்து நமஸ்கரித்து உபசரித்து, முனிவரே! எனக்கு இந்த நோய் வரக் காரணம் யாது? தேவரீருடைய தரிசனங்கிடைத்தமையின் இது நிச்சயமாக நீங்க விடுமென்று எண்ணுகின்றேன் என்று பிரார்த்திக்க; அவர் அதன் காரணத்தை ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து கூறுகின்றார்.

அரசனே! நீ இதற்கு முன் மூன்றாம் பிறவியில் கௌடகோ அரசனாக இருந்து சூடிகளை நன்கு பாதுகாத்து, அரசாட்சி செய்து வருங்காலத்தில், சாஸ்திர விற்பன்னரும் பூர்வ கர்மவினல் குட்டனோயுற்றவரும் மனைவி மக்களுடன் ஊர் கோறும் பாசித்துத்திரிபவருமான ஏழைப்பிராமணரொருவர் வர; அவரை உபசரித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கங்கால் அவரது நோயின் தூக்கந்தம் வீச; இப்படிப்பட்ட கொடிய வியாதியுள்ள நீர் நமது சபைக்கு வரலாமா? என்று நினைத கூறினாய். அவர் நான் குஷ்டகசையிலிருப்பதால் பாசகத்தின் பொருட்டு வந்தேன். ஏதேனும் தருவதைப் பெற்றுக்கொண்டு போகிறேன் என்று சாந்திராகச் சொல்லவும்; கோபங்கொண்டு அவருக்கு ஒன்றும் ஸேட்டீமல் தூர்த்தி விட்டாய். நோயாளிகள், சரண்புகுந்தோர் இவர்களை நிதிக்காமல் காப்பாற்றுவது அரசனுக்குக் கடமையாகும். ஒருவன் முற்றிடுவிகளிற் செய்த புண்ணிய பாவபலன்களை வருகிற பிறவிகளில் அதுபவித்தே தீரவேண்டுமாதலாலும் பாசகத்துக்கு வந்த பிராமணரை நிதித்த கோஷ

பலனை அதுபவிக்குங்காலம் இதுவாயிருத்தலாலும் உனக்கு இந்த னோய் உண்டாயிற்று. ஆயினும் இதற்குப் பரிகாரஞ் சொல்லுகிறேன். தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி யென்னும் மூன்று விசேஷமும் ஒருங்கு அமையப்பெற்ற சிவகேசுத்திரத்துக்குச் சென்று புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிதிர்தர்ப்பணம் பண்ணித் தானங்கள் கொடுத்துச் சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மாகேசரூபை பிராமண போசனம் ஏழைகளுக்கு அன்னமிடுதல் இவைகளைச் செய்து வருவாயாயின் இப்பிணி நீங்கும் என்று உரைத்து முனிவர் சென்றார்.

அரசன் கேசுத்திர யாத்திரை செய்ய விரும்பி ஸ்ரீசைல முதல் ஆங்காங்குள்ள ஸ்தலங்களில் மும்மூன்று நாள் தங்கி முனிவர் கூறியவாறே சிவதரிசன முதலியன செய்துகொண்டு வரும்பொழுது காவேரி நதியை அடைந்து அதன் கரையில் இரு மருங்குமுள்ள ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு ஒரு நாள் மாலை யில் புஷ்பவனத்தையடைந்து அன்றிரவு தங்கி மறுநாட்காலையில் சிவாலய தரிசனஞ்செய்ய விரும்பி அவ்வாலயத்தின் தென் மேற்றிசையிலுள்ள தடாகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து நித்திய கருமங்களை முடித்துச் சிவாலயத்துக்குச் சென்று அபிஷேகம் நிவேதனம் முதலியன நன்கு நடாத்திச் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, மத்தியானத்திலும் அக்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து மாகேசரூபை முதலியவற்றை நடத்திச், சாயங்காலத்தில் சிவதரிசனஞ்செய்து கொண்டு இருக்கைக்கு வந்து, அன்றிரவு அரிப்பு இன்றி நன்கு துயின்று, இரண்டாம் நாள் ஸ்நானத்தால் புண்ணின் உபத்திரவம் நீங்கி, மூன்றாநாள் ஸ்நானத்தால் புண் காய்ந்து வருதலைக் கண்டு அங்கேயே வசிக்க நிச்சயித்து இருந்தவரும் நாளிலே நாளுக்கு நாள் பிணி குறைந்து ஆறும், நாளிலே முழுதும் நீங்கித் தேகம் காந்தியுடன் விளங்கிற்று. அரசன் ஒரு மாதம் வரை அங்கிருந்து ஆலயத்தை ஜீரணோத்தரணம் செய்து மாசி மாதத்தில் பிரமோற்சவம் ஆரம்பித்து மக நக்ஷத்திரம் கூடிய பெளர்ணிமையன்று தீர்த்தோற்சவம் நடத்திச் சிவபெருமானையும் உமா தேவியாரையும் நமஸ்கரித்துத் துதிக்கலானான்.

உண்மைப் பொருளும், ஞான ரூபியும், சுகத்துக்கு இருப் பிடமாயுள்ளவரும், லோகாதிதரும், பிறப்பு இறப்பு இல்லாத வரும், வேற்றுமையற்றவரும், பிரபஞ்ச காரணரும், பரிபூரண ரும், உருவற்றவரும், சோதி ரூபியும், எக்காலத்தும் உள்ளவரும், காண்பிக்க ஒண்ணாதவரும், பழமையானவரும், பிரபுவும், புஷ்ப வனத்துக்குத் தலைவருமாகிய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

எவரது ஆணையே உலகத்தின் சிருட்டி, நிதி, சங்காரங் களுக்குக் காரணமோ; எவரிடம் இவ்வுலகம் இருக்குமோ! எவ ரால் முக்குணமுள்ள மாயையிலிருந்து மகத் தத்துவம் அகங் காரம் உதாயம் வாயு அக்கினி ஜலம் பூமி இந்திரியக் கூட்டம் இவைகளும் இவைகளை நடத்தும் தேவர்களும் உண்டாக்கப் படுகிறார்களோ! எவர் திருவிளையாட்டாக மும்மூர்த்தி யுருக் கொண்டனரோ; இப் புஷ்பவனத்தில் சதா சாந்தித்தியராய் வீற்றிருக்கின்ற அத்தகைய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

எவர் ஆன்மாக்களைப் படைத்து அவர்களுக்கு அளவில்லாத தொழில் பெயர் உருவம் தூலம் இடம் இவைகளை நியமித்து அவர்களோடு கலந்து நின்று இடைவிடாமல் அவர்களுடைய அறிவைப் பிரவிர்த்திக்கச் செய்கின்றாரோ அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

/ பிரம விஷ்ணுக்கள் யாருடைய முடியையும் அடியையும் காணாது சலித்தனரோ, எவராலன்றி அக்கினி வாயுக்கள் ஒரு ஒரு தூசியையும் எரிக்கவும் அசைக்கவும் வலிமையற்றனவோ, சூரியன் அக்கினி வாயு யமன் இந்திரன் முதலியோர் யாரிடத் துள்ள பயத்தால் தத்தம் காரியங்களை ஒழுங்காக நடத்துகின் றார்களோ, யோசகர்களும் அறிய முடியாத அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நாள் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

விஷ்ணு முதலியோரால் நிஜயிக்க முடியாத அந்தகாசரண யுள், திரிபுரங்களையுர், தடுக்க முடியாத விஷத்தையும் யூர் ஜெயித் தும் தடுத்தும் தலைவராய் விளங்கினாரோ அப்படிப்பட்ட தேவ ரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தகஷ யாகத்தை அழித்தவராயும், சலந்தராசுரனைச் சங்கரித்தவராயும், பிரவசித்து வந்த கங்கையைத் துளியளவாகச் செய்து சடையில் அடக்கினவராயும் உள்ள தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

விஷ்ணு மூர்த்தி தன்னுடைய கண்ணைப் பிடுங்கி யாருடைய திருவடிகளில் அருச்சித்துச் சக்கராயுதம் பெற்றனரோ, யாருடைய பாத பூஜையால் தேவர்கள் தத்தம் பதவிகளைப் பெற்றார்களோ, யாரிடம் வைத்த அன்பால் அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்கள் மேன்மையடைந்திருக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தினரைக் காக்கும் கருணையால் அநேக தலங்களில் யார் சிவலிங்கத் திருமேனி கொண்டு வீற்றிருக்கின்றாரோ, யாருடைய லிங்க தரிசனம் பாவங்களை நீக்கிப் பேரக மோகஷங்களைக் கொடுக்குமோ, யாருடைய திருப்பெயரை எந்தக் காரணத்தால் நினைத்தாலும் பாவம் நீங்குமோ, “அத்தகைய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஒருநாளும் தீர்க்க முடியாத இந்த நோய் தேவரீருடைய புண்ணியத் தீர்த்த ஸ்நானத்தாலும், லிங்க தரிசனத்தாலும் நீங்கப் பெற்றதும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் ஆசை விடவில்லை. அநேக பிறவிகளில் கிலேச முற்றுச் சம்சார சாகரத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்ற என்னைத் தபை கூர்ந்து கைதுக்கியாள் வேண்டும்.

இவ்வுடலும், ஆகார முதலிய ஆறு அலைகளால் தாக்குண்டு, அறுவகை விகாரங்களோடும், ஒன்பது அவஸ்தைகளோடுங் கூடி, நோய்கட்கு இடமாய்த் துர்நாற்றமுடையதாயிருக்கிறது. மனமோ இயல்பாக மிக்க ஆசையுள்ளது. மனத்தின் வழியே இந்திரியங்கள் செல்லுகின்றன. அவைகளுடன் வசிப்பதற்கு எனக்கு வலிமை யில்லை. ஆதலின் இப்பொழுதே என்னைக் காத்தருள வேண்டும்.

கிருகம், மனைவி, மகன், ஐசுவரியம், பிரபுத்துவம், இராச்சியம், யானை, குதிரை, இரத்தின முதலிய ஆபரணம், நறுமண

மலர், பலவகை வஸ்திரம், உணவு முதலியன அழிவுள்ளனவாயும் தேவரீரைத் தியானித்தற்குத் தடை செய்வனவாயு, மிருத்தலால் இப்பொழுதே என்னை ஆள வேண்டும்.

எளிபவனார், அறிவிலியும் உமது திருவடியைத் தியானிக்க எப்பொழுதும் திறமையற்றவனும், பலவகை ஆசை, கோப முதலிய பகைவரால் அழிக்கப்பட்ட புத்தியுள்ளவனும் அவைகளையடக்க வன்மையற்றவனும், அவைகளின் வியாபாரத்துக்கு இருப்பிடமானவனும்; சுதந்திரமில்லாதவனும், நோகத்தில் ஆழ்ந்தவனுமாகிய என்னைப் பெரியோருக்குச் சார்பாய் விவங்கும் தேவரீர் தாக்குள்ள வேண்டும்.

என்று அரசன் துதித்துப் பிரார்த்திக்கச், சிவபெருமான் கருணை கூர்ந்து சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து இடபாருடராய் உமா தேவியாரோடு எழுந்தருளி நின்று, அரசனே! உனது பூசை பத்தி தோத்திரங்களால் மிக மகிழ்ச்சி யுற்றேன். வேண்டிய வரங்களைக் கேட்பாயாக என்று ஆளுநாபிக்க; அரசன் அஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து நின்று சுவாமீ! நான் யாதும் அறிவேன். எனக்கு நன்மை பயக்கத்தக்கதைத் தேவரீரே தந்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, நீ நம்மிடத்தில் என்றும் அன்புள்ளவனாய் மனைவி மக்களோடு பூமியை ஆண்டு வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்தில் நமது உலகத்தை அடைவாயாக. உன்னுடைய துதியால் நம்மைத் துதிப்பவர்களுக்கு விரும்பிய பலனைக் கொடுக்கின்றோம் என்று அருளிச் செய்து மறைந்தருளினார். அரசன் தனது நகரம் போய்ச் சேர்த்தான். அத்தீர்த்தம் அரசனுக்குக் கரு நிறத்தையும் குஷ்ட நோபையும் போக்கினையால் 'கிருஷ்ண குஷ்டஹரம்' என வழங்கப் பெறுகின்றது. அதில் ஸ்நானஞ் செய்தால் எல்லா நோய்களும் நீங்கி நலம் பெறுவார்கள் என்று கூறினார்.

அது கேட்ட முனாவாகன, அரசன் பல சுயம்புலிங்க ஸ்தங்களைத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டு வந்தும், சிவபெருமான் புவியிடங்களில் இந்த நோயை நீக்காமல் இத்தலத்தில் நீக்கிய

காரணம் யாது? என்று கேட்க; சிவபெருமானுடைய திருவுளக் கருத்தை யாரால் அறிய முடியும்? 'இத்தலத்தைப் பூமியில் விளங்கச் செய்வதற்கே இங்கு அந்நோயை நீக்கினுரெனக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறினார். அது கேட்ட முனிவர்கள் உமா தேவியாரின் அம்சத்திலுதித்த மற்ருரு தேவியார் அங்கிருப்பதாகக் கூறியருளினீர். எந்தக காலத்தில் என்ன காரணத்தால் அத்தேவியார் உதித்தார் என்று கேட்கச் சூத முனிவர் சொல்லுகின்றார்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

பாண்டிநாட்டிலே திருநெல்வேலி யென்னும் நகரத்திலே வசுஷேனான் என்னும் அரசன் இருந்தான். அவன் தனது சிந்தையுள்ளவன். நீதி வழியே அரசியற்றுவோன். அவன் மனைவி சாந்திமதி என்னும் பெயருடையவள். கற்பிற் சிறந்தவள். அவ்விருவரும் புத்திரப்பேற்றில்லாமையால் அநேக விரதங்களை அனுஷ்டிக்கவிரும்பி, உதயத்தில் தாமிரபரணி நதியில் ஸ்நானம் செய்து நித்திய கருமங்களை முடித்து, காலை மாலையிலும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தெரிசனம் செய்துகொண்டு, சோமவாரம், பிரதோஷம், கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி, சிவராத்திரி இத்தினங்களிற் பட்டினி யிருந்து, விசேஷ பூசை செய்வித்தும் கருத்து முற்றுப்பெறாமல் பல வருடங்கள் கழிந்தன. அப்பொழுது காந்தி மதியம்மையார் அவர்கள்பால் தயைகூர்ந்து மனோபீஷ்டத்தை யளிக்கக் கருதி, திருநெல்லையப்பரை வேண்டி, சிவபெருமான் கூறுகின்றார்:

உமைபே! முற்பிறவியிற் செய்த பாவத்தால் இப்பிறவியில் இவர்களுக்குப் புத்திரப்பேற்றில்லை. ஆயினும், இவ்விருவரும் நம்பாற் பேரன்புடையவர்களாய் வழிபட்டுவருதலின் தேகாதத்தில் நமது உலகத்தை படைவார்கள் என்று அருளிச்செய்ய, சுவாமி! பத்தியானது எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்குமாதலின், சிவபத்தியிற் சிறந்த இவர்களுக்கு இன்னும் பாவம் உண்டோ என்று கேட்க, சிவபெருமான் புன்முறுவல் செய்து, ஆகாமியர் சஞ்சிதம், பிராரத்தம் என்னும் மூவகைக் கன்மங்களுள், முன்னவை யிரண்டும் பிராயச்சித்தம், சற்கருமம், பத்தி, ஞானம்

இவைகளுள் ஒன்றால் நீங்கும். பிராரத்தமோ எனில், அனுபவத்தாலேயே நீங்கவேண்டும். பிராரத்த கன்மாதபவத்தால் இப்பிறவியில் புத்திரப்பேறு கிடைக்கப்பெறாத இவர்கள் நம்பால் மிகுந்த புத்தி யுடைமையின் நம்முலகை யடைவார்கள் என்று அருளிச்செய்ய, உமாதேவியார், எது எப்படியாயினும் அவர்களின் விருப்பத்தை எவ்விதமாவது நிறைவேற்றவேண்டும் என்று பிராரத்திக்க, ஆனால் நீ உனது ஓர் அம்சத்துடன் அவர்களுக்குப் புத்திரியாக உதித்து மகிழ்ச்சிசெய்யக் கடவாய். உனது பணிவிடையின் பொருட்டுச் சத்த மாதருள் ஒருத்தியாகிய சாமுண்டா (சாஸுண்டி) வருக. உரிய காலத்தில் நாம் வந்து உன்னை மணஞ் செய்துகொள்ளுகின்றோம் என்று அருளிச் செய்தார்.

உமாதேவியார் அவ்வாறே செய்தருள எண்ணி, அரசனும் அரசியும் தாமிரபர்ணி நதியில் நீராடும்பொழுது தாடரைப் பூவின்மேல் சங்குருவாகத் தோன்ற, அதை அரசன் கண்டு இரு கரங்களாலும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து கரையேறினவளவில் பெண் குழந்தையாயிற்று. "அதுகண்ட அரசன் வியப்புற்று நிற்கும் பொழுது, அரசனே! உனக்கு இப்பெண் குழந்தைக் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்டது. மகளைப்போல ஆகரவுடன் வளர்ப்பாயாக என்று ஓர் அசிரீரி வாக்குத் தோன்ற, அது கேட்டு அரசன் மகிழ்ச்சியுற்று அக்குழந்தையை மனைவியின் கையிற் கொடுக்க, அவள் வாங்கித் தனப் பாலாட்டினாள். அங்கு நின்ற பிராமணர் முதலியோர் அரசனைக் கொண்டாடினார்கள். இவ்வாச்சரியத்தைக் கேள்வியுற்ற பட்டினத்து ஜனங்களெல்லாம் வந்து பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். அரசனும் மனைவியும் குழந்தையுடன் மந்திரி முத்தலிபோர் புடைகுழந்துவர அரண்மனையடைந்து, குழந்தைக்குச் சாதகன்ம முதலியவற்றை விதிப்படி செய்து, ராஜராஜேசுவரியெனப் பெயரிட்டு, அருமைபாக வளர்த்து வந்தார்கள். சாமுண்டா என்பவளும் மனிதவுருக் கொண்டு அரசியிடம் வந்து அவளால் நன்கு மங்கிக்கப்பட்டுக் குழந்தைக்குச் செவிவித் தாய்போலப் பணிவிடையின் பொருட்டு அமர்ந்தாள்.

அப்பெண் ஐந்து வயதிலேயே அறுபத்து நான்கு சாஸ்
 திரங்களையும் உணர்ந்து யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியளித்து வரும்
 நாளில் பத்து வயசு வந்தது. அரசன் தன் மகளுக்கு மணஞ்
 செய்ய எண்ணி, எல்லா வகையாலும் பொருத்தமான நாயகன்
 எங்குளன் என்று ஆலோசித்து, ஓரிடத்தும் இலையாகடி சதுரங்க
 விளையாட்டிலாவது ஜெயிப்பவனுக்குக் கொடுப்பேன் என்று
 நிச்சயித்து எங்கும் தெரிவித்தான். எல்லாத் தேசத்து அரசர்
 களும் வந்து அவனோடு சதுரங்கம் விளையாடித் தோற்றுப்
 போனார்கள் அரசன் மிகக் கவலை யடைந்து, திருவநூற்
 கிடைத்த நம் கன்னிகைக்கு உத்கம நாயகன் ஒருவன் இருப்
 பான் எனத் தேறி, சிவபெருமானைத் தியானித்துக்கொண்டு
 ஸ்தல யாக்திரை செய்யக் கருதி, வடதிசை நோக்கிப் புறப்
 பட்டான். அப்பொழுது நற்சகுனங்கள் உண்டாயின. அரசன்
 மனமகிழ்ந்து ஆலயத்துக்குச் சென்று திருநெல்லைப்பரையும்
 காந்திமதி யம்மையாரையும் வணங்கிக்கொண்டு, இடையிலுள்ள
 தலங்களை வழிபட்டு மதுரைக்கு வந்து, சோமசுந்தரக் கடவுளையும்
 மீனாக்ஷியம்மையாரையும் தரிசித்து, காவேரி நதிக்கரையை
 யடைந்து, பல தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் செய்து ஸ்தலங்களையும்
 வழிபட்டுக்கொண்டு மேற்கு நோக்கிச் சென்று, திருவாரூரையும்
 முதுகுத்தலங்களைத் தரிசித்துத், திருவாரூரை யடைந்து சிவ
 தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மூன்று நாள் இருந்தான்.

ஆறாம் அத்தியாயம்

பின்பு அரசன் அங்கு நின்று புறப்பட்டுச் சிவஸ்தலங்களை
 வணங்கிக் கொண்டு புஷ்பவனத்தை யடைந்து, கூரீர நதி, கிருஷ்ண
 குஷ்டஹர தீர்த்தம் இவைகளில் ஸ்நானஞ் செய்து சிவதரிசனம்
 பண்ணிக்கொண்டு தனது வாசஸ்கானத்திலிருக்கும் பொழுது,
 சிவபெருமான் ஒரு சித்த வேடங் கொண்டு அரீகணிட்டுச் சென்று
 அவன் கேட்ட வினாக்களுக்கெல்லாம் விடை கூறி, அவனுடைய
 முகனோடு சதுரங்கம் விளையாடி ஜெயித்தார். அப்பொழுது
 அரசன் உமது ஜாதி, குலம், பெற்றோர்களைப்பற்றி உண்மை
 யுரைப்பீர் என்று கேட்க; எனக்குத் தாய், தந்தையரில்லை.

சாதி, குலம் நானறியேன் என்று சொன்னார். அரசன் என் மகளை ஜெயித்திராபினும் சாதி குல முதலியவற்றுள் ஒன்றும் அறியப்படாத நீர் என் பெண்ணுக்கு உரியவரல்லீர் என்று கூற, சித்தர் நீ உன் மகளைச் சதுரங்கம் விளை யாடி ஜெயித்தவர்களுக்குக் கொடுப்பேன் என்று முன்பு சொன்னபடி கொடுக்கக் கடவாய் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, மகா புத்திசாலியாகிய ராஜராஜே சுவரி, சித்தருரைத்த வார்த்தைகளின் பொருள்களை உள்படி ஆராய்ந்து, சிவனையென நிச்சயித்து, அரசனிடம் இரகசியமாகத் தெரிவிக்க, அவன் பயந்து பலவாறு துதித்து, சுவராய்! அடியேன் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருளித் தேவரீருடைய உண்மைத் திருமேனியை எளியேனுக்குக் காட்டியருள வேண்டும் ~~என்று~~ ராத்திரிக்கச் சிவபெருமான காட்சி தந்தருளினார். அரசன் நமஸ்கரித்துத் கரிசனஞ் செய்து கொண்டு ஆனந்த பாவசனாய் கின்றான்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் அரசனே! உனக்குப்பூருவகன் மத்தால் இப்பிறவியிற் புத்திரப்பேறு இல்லையாயினும், உனது உண்மையன்பிற்கிரங்கி, உடையானவன் தனது அம்சத்தால் மகளாக வந்து உதித்திருக்கிறான். உன் கருக்கின்படி அவளை நாம் ஜெயித்தோமாகவுமாம், விவாகத்துக்கு உரியபருவம் இதுவே யாதலாலும் இப்போது நமக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுக்கக் கடவாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, அரசன் விவாகஞ் செய்து கொடுக்க ஆயத்தமானான். திருநந்தி தேவருடைய காட்டளைப்படி விவகர்மா அங்கு வந்து திருக்கலபாண மண்ட பூக்கை நிரூபித்தான் பிரமன் விட்டுணு முதலிய யாவரும் வந்து சிவபெருமானை வாயங்கிக் கொண்டு பக்கத்தில் நின்றார்கள்.

பின்பு சிவபெருமான் திருக்கல்யாண மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி வந்து சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தார். ஏனையாரும் தத்தாமக்குரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்கள். அரசன் தன் மகளை ஸ்நானஞ் செய்து ஆடை ஆபரணதிகளால் அலங்கரிக்கச் செய்து அழைத்துக் கொண்டு மனைவியுடன் வந்து, சிவபெருமானைப் புகழுவதிகளை நறுமணங்கமழும் நீரால் கழவி, அந்நீரைத் தூண்டி ஹேளித்து உட்கொண்டு, மங்கள் வாத்திய கோஷத் துடன் மந்திர முறைபால் நீர் வார்த்து அப்புத்திரியை விவாகஞ்

செய்து கொடுத்தான். தேவர் முனிவர் முதலிய யாவரும் அம்மையோடு கூடிய சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்துப் பேரானந்தமடைந்தார்கள். அரசன் யாவரையும் நன்கு உபசரித்தான். அவர்களும், அரசனைப் புகழ்ந்து, ஈசுவரனை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு தத்தம் இருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பிறகு அரசன் சிவபெருமானை வணங்கி அஞ்சலி செய்து கொண்டு சந்நிதானத்தில்கிறக்கச், சிவபெருமான் அரசனே உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, சுவாமீ! தேவரீருடைய திருவடிகளில் எனக்கு எப்பொழுதும் அளவிறந்த பத்தி எவ்விதம் உண்டாகுமோ, அந்த மார்க்கத்தில் அழியேனைச் செலுத்தியருள வேண்டும். என் மகளும் அவளது பணிப்பெண்ணாகிய சாமுண்டி என்பவளும் இத்தலத்தில் எந்நாளும் உருவச் சிலையில் அமர்ந்து பூசிக்கப்பட வேண்டும். அவ்விருவரையும் தரிசித்தவர்கள் இவ்வுட சித்திகளைப் பெற வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, நீ இப்போதே இவ்விருவருக்கும் சிலா ரூபங்களை நிரூபித்து ஸ்தாபித்து விட்டு உனது நகரம் போய்ச்சேர்ந்து அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்து பின் திருக்கைலரிச்சத்தை அடைவாய் என்று அருளிச்செய்து விங்கத்தில் அந்தர்த்தானமானார். ராஜராஜேசுவரியம்மையாரும் அந்தர்த்தானமானார். அரசன் ஒரு மாசம் வரை அங்கிருந்து ராஜராஜேசுவரியம்மை சாமுண்டி இவர்களின் சிலா ரூபங்களை ஸ்தாபித்து நித்தியபூசை நடந்துவர நியமனம் பண்ணித் தனது நகரத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்து திருக்கைலாசுமலையை யடைந்து இன்புற்றிருந்தான்.

நிலம்புகழும் பூவனார் வாழ்க சாட்சி
 விநாயகனுங் கருணைமிக நீடு வாழ்க
 தலந்திகழும் புட்பவன நாத நென்னுஞ்
 சதுரங்க வல்லவ நாதன்ருன் வாழ்க
 நலந்தருகற்பகவல்லி யுடனிராச
 ராசேசுவரி வாழ்க பணிகள் செய்யுந்
 புலம்பெருகு சிவநேசர் வாழ்க இந்தப்
 புனித மகிமையைக் கேட்போர் புகல்வோர் வாழ்க.

திருப்பூவனார்ப் பரண வணம்
 முற்றுப் பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

தில்வஸயாளிஸ்தலபுராணம்.

இஃது

பறங்கிபபேட்டை

ஸ்ரீ அ. முத்துத்தாண்டவராயபிள்ளையவர்கள்
மாணுக்காகளாகிய

தில்வையாளி

ஸ்ரீ நா. தம்பிராப்பசெட்டியார் அவர்களாலும்
ஸ்ரீ தெ வேதியப்பிள்ளையவர்களாலும்

சையுர்ம-நா-ஸ்ரீ

வீ. சாந்தப்பிள்ளையவர்கள்
பொருளுதவியால்

காரைக்கால்,

சென்ற ஜோனெப்ஸ் பிரிசில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

பொருளுதவி செய்தார் சிறப்பு.

—:0:—

சீர்பூத்த விண்ணவரு மண்ணவருந் தினம்பரவுந்
தில்லை யாளி
பார்பூத்த புராணமதை யச்சியற்றப் பொருளுதவிப்
பண்புற் றானால்
கார்பூத்த காராளர் குலத்துதித்துச் சிவனடியார்
நயக்க மாகக்
கார்பூத்த கரதலத்து மேதக்கோன் சாந்தப்பக்
கனவான் மாதோ.

—————

தில்லையாளிக்குத் தமிழில் இரண்டு புராணமுள, இம்முதற்
புராணம் வடமொழியினின்று மொழி பெயர்த்தது. மற்றொன்று
இளங்கர முனிவர் சரித்திர முதலடங்கியது சேந்தன்குடி
ஸ்ரீ, நடராஜகவிராஜர் இயற்றியது. விரைவி லதனையு மிப்புத்தகம்
விறற் தொகையைக்கொண்டு வெளியிடுவாம்.

—————

திருச்சிற்றம்பலம்.

தி ல் ஹ யா ளி ஸ் த ல் ப்ரா ண ம்

அடைவார்.

जि.सं.सं.सं. - २०.

கடவுள் வாழ்த்து

மேலும்

காப்டி.

கல்ல செலவெம்முஞ் ஞானம் புகழ்நதஞ்
திலை யாளிச் சிவனகதை தென்சொலார்
சொல்ல விக்किரம சோழ விராயகன
வல்ல பாதம் வணங்கி வழுத் துவரம்,

சரணாதரகூடர்.

மாமேவு பாஞ்சோதி சுச்சிதா னநதநிரா மயமூல் லாசக்,
தேமேவு வேதாந்தம் தெளிவிவிபா பகனகருணை திகழ மூர்த்தி,
காமேவு திருத்திலை யாளியான் சார்க்காலரக் காதத நாதன்,
பூமேவு பரதமலா போதமலர் புனைந்துகொன புகழ்ந்து வாழ்வாம்.

பெரியநாயகியார்.

மருமருவு மலர்க்கொடியை வேகமுடி விளங்குதடர் மணி
யை ஞானப, பொருளுசவு செழும்சுருவைப் புவனமெலா மீன்ற
பசும பூவை மாலை, யருயுமன பூரணியை யாரணியைத் திருத்
தில்லை யாளி வாழ்வை, யிருசிலமவா வகமயனமால் புகழ்பெரிய
நாயகியை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (உ)

(2)

நடராசர்.

ஞானமொரு திருவுருவாய் பம் பரமதகன் திருமுடியாய் கவினு
ஞ் சததி, யானவொரு மூவகையு மலாவிழிபா யருள்சிறந்த வங்
கையாகி, யானெனது சவிரியிடன் திருவடியாய் நிறைந்தவுயி
ரெவைக்கு ஞான, தானகடம புரிதருதென நிலைவன நடராசர்
சரணம் போற்றி. (ந)

(附)

வேறு. தகராறிழைத்தது.

பின்ன மறைப்பை யடிப்படுத்திப் பேராத் துகளை யகட்டட
க்கி, யென்னைப் பரம சுகமுடிமே லிருந்தி யருளுந் தனதுசத்தி,
'தன்னு வதனத் தமைத்தருளித் தடங்கீதா ளிரண்டுத் தானாகி,
மண்ணு மொலியாள் மருவகுரு முார்க்கி கீர்த்தி வழுத்துதுமே. (

வேறு, வீரபத்திரர்,

தருணவெயில் புரிமுடிக ளாயிரமீ ராயிரமான் தடம்பொற்
றோள்கள், திருவாந் டேர் கேத்திரமு வாயிரமவெண் பிறையெயி
று செய்ய மேனிப, பெருவிதமா மரிபிரம ண்ணிலகிர மா ள்க
ளும் பிறங்க வென்றும், மருவுபுகழ் செயம்படைதத வருள்வீர
பத்திரர்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௫)

விராயகர்,

ஒருகலையம் புவிமருவுஞ் சடைக்காட்டெம் நானிம.
க லீன்ற, பொருவிலபெரு தவங்கள்முயல பிடிநாணர்
கப் பொதுவி லாகும், பெருமிதபஞ் சானன்னசீர பெறுததல.
யாளியரன் பெற்ற ஓனம், வருமதவா ரணன்கருண பூரணகா
ரணனபாதம் வணங்கி வாழ்வாம். (௬)

சுப்பிரமணியர்,

அஞ்சதலை யமரருந் தஞ்சதலை யானருந் மயிலோன் சூர
ன், வீஞ்செழு தலைநா லு தலைபாகத் தூதுநாத் வீயன் முன
லோன், தஞ்சமெனும் பத்தருக்கே யாறுதலை யாயாறு தலைசேர்
கோமான், செஞ்சரண தாமரையை யொருதலையாய்ப பணிதலை
யே செய்து வோமே. (௭)

வேறு, சரசக்கவதி.

ஆஞ்சொற் சுவைமண மனைததும வீசவுந்
தேந் தருந் பொருட்சுவைத தேன்று ளிசகவும்
பாதபிபப் பாரதி பாத தாமரை
வாசகிபு மனத்தினு மலர்க்க தென்றுமே. (௮)

ஆளுடையபிள்ளையார்,

அள்ளி ட்கொண ணிலையழ கமமை தந்தபொன்
வள்ளபிறா பாலறு மது வரப்மொழிப்
பிள்ளை'சஞ் சரணவண பிச மாமல
ருள்ளப்பை தடத்திடை மலர வுன்னுவாம். (௯)

ஆளுடையவரசுகள்,

பூவினு நலம்பெறு பொலிவு மெவ்விதப்
பாவின மினிமையும் பரிவுங் காணுறச்
சேரியல பரமனை யெத்தஞ் செமமொழி
நாவினுக் கரசனை நயந்து போற்றுவாம். (௧௦)

ஆளுடையநம்பிகள்.

வேதனு முவணனு மெலியக் காரிருட்
பாதிநா ளெம்பிரான் பாத தாமரை

தூதினில் படரவுந் தொழும்பு கொள்ளவு
மோதலிற் சிறந்தசுந் தரணை யுன்னுவாம.

(கக)

வேறு. ஆளுடையவடிகள்.

நாயனடிமையுவந்துசிவ ஞான போதம் விரித்துரைக்கத்
தாயவுடனு மாருயிருஞ் சூழும் பொருளு மவறகளித்து
வாய்வினிதாய், மனத்துறு மதூரத் திருவா சகததேனைப்
பாயவுலக மிசைப்பாழியுந் தமிழ்மா முகிலைப் பரவுவாம். (கஉ)

வேறு. திருத்தொண்டர்கள்.

மெய்திரு ரீற்றுக் காக்கி விழிசிவன் வடிவுக் காக்கிக்
கைசிவ பூசைக் காக்கிக் கருத்துமெய்ச் சிவத்தக் காக்கிச்
செய்யவாய் புகழுந் காக்கிச் செவிசிவ கேள்விக் காக்கித்
துய்யரா ஞானத் தொண்டர் துணையடி தொழுவாம யாமே. (கங)

வேறு. அவையடக்கம்.

வனசு நூலின் மழைமத வாரணந்
தனைய டங்கப டிணித்திடுந் தன்மையா
மனகரீச ரளவில பெருமபுகழ்ப்
புணையுந் காதையென் புன்சொலிற் சேர்ப்பதே. (கச)
மருக்கொ ழூத்துதண் மலனிகை முலலைபோ
லெருக்குஞ் சூடு மிறையவர் நூலவலலோர்
பொருத்த மாகப் புகன்றிடு பாடல்போற்
றிருத்த மிலலவென செய்யுளிற் சேர்ப்பதே. (கரு)

புராணவரலாறு.

சால மாசினி சந்தனங் குங்கும
மால சோக மடமபு கடம்புவெட்
பாலை தாதகி பாதிரி கூவிள
மேலம வஞ்சி யிலஞ்சி யுதும்பரம். (க)

தாது மாதனை சண்பகம் பஞ்சரம்
போதி கோங்கு புரகபுன் னாகமவேய்
சூகம் வாழை சுரபுனை பூததஞ்
சாதி வன்னி தமாலம் நரந்தமே. (உ)

முலலை மவ்வல் முளரி சுவலய
மலனி கையிரு வாட்சிகீ லோற்பலங்
கல்ல காரங் குமுதங் கயிரவ
கலல பிச்சி நறுஞ்சிறு சண்பகம். (ஈ)
இனைய பூத்தரு யாவுங் கொடிகளு

நனையும் போது நனையு மனுகளுங்
கனியும் பிஞ்சும்வண் காயுந் தளிர்களுந்
தினமு நல்குஞ் செழும்பரு வந்தொறும்.

(ச)

மானி னோடு மருவும் புணியினம்
யானை தன்னோ டிணங்கு மடங்கலக
ளீன மின்றி மெலியு மாவமுந்
தான மெவகுந் தபவின் மருவுமே.

(இ)

தவங்கள் செய்யுந் சதுரர் குழாங்களும்
பவங்கள் மாற்றிப் பதத ரினங்களுஞ்
சிவம்பொ ருத்திய சிநகையர் கூட்டமு
முவந்த சித்தகொ ளுத்தமர் சங்கமும்.
சரியை செய்யுந் தபோதன ரீட்டமுங்
கிரியை செய்து கிளர்வோர் தொகுதியு
முரிய யோகி னுறைவோர் கணங்களு
மரிய ஞான மணைந்தோ ரவைகளும்.

(ஈ)

(எ)

எங்கு மெங்கு மிலங்கு நலத்தது
துங்க மான துறவுக் குறைவிட
மங்கண் வானத தமார் துதிப்பது
தங்கு மீசன் றநமம் வளர்ப்பது.

(அ)

குலவு மாயன்வை குந்தமு மித்திர
னிலவு சொர்க்கமு நீதியின வேதியன்
மலைவி லாதம னோவதி யுந்தின
மிலகு கீர்த்தி பெடுத்துரைக் கின்றது.

(ஊ)

இத்த மேன்மைபெந் நாளு மிசைந்துசீர்
நகது ருத நயிமிச மாவண
மந்த நலவனத் தபடிகை பாகனைச்
சிந்தை செய்யுஞ் செழுநதவ ரெண்ணிலார்.

(க)

அலைகு லாவு மநங்கடல வற்றினு
மலைகு லைத்து மகிதலம் வீழினு
கிலன டெங்கு நெடுமடில மெய்தினுஞ்
சிலைவி லான்பதஞ் சிந்தை மறந்திடார்.

(கக)

தொக்கு வேள்வி தொடங்கி முடி த்தபின்
மிக்க தண்புன லாடி விருப்பொடு
தக்க செய்கட னுற்றிச் சகலரும
புக்கி ருப்பப் புராணிகள் சூதனும்.

(கங)

எப்தி னுனங் கிருந்த விருந்தவர்

செய்தி கேட்டெதிர் சென்று சிவகதை
மெய்தழைத்த விரத சரதநா
முய்தல் வேண்டி யுவந்து திருவுளம். (௧௩)

இங்கு வந்தனை யென்றவர் வந்தனை
தங்கு மாசெய்து சார்பன்ன சாலையின்
மங்க ளத்த வருக வருகென
வங்கண் மாதவர் தாங்கொண் டணைந்தனர். (௧௪)

ஆத னத்தி லிருத்தி யருக்கிய
மீதல் செய்து முகம னியமபியே
போத மாதவா வெள்ளிப் பொருப்பினைச்
சோதி யாதவர் சூழ்வது போலயல். (௧௫)

இருந்து கூறுவ ரெந்தைநின் வாய்மலர்
பொருந்து ஈன்ற சிவகதைப் புத்தமு
தருந்த வெஞ்செவி யாசையின் மிக்கன
வருந்த விலபிர மாண்ட புராணமுன். (௧௬)

செப்பு போதுதென் றிலலை வனக்கதை
யொப்பி லாததென் றோதினை யக்கதை
சிப்ப கற்க ணியமபுக யாமுயத்
தப்பி லாதத போதனர் செலவமே. (௧௭)

என்னச் சூத னிருகண் முகிழ்த்தரன்
றன்னை யோர்ந்தித தலத்தின் மகிமையை
யுன்னி யுன்னி யுடலம் புளகெழ
மின்னு கணகள் விழித்திஃ தோதுவான் (௧௮)

ஆதி காலத் தருணந்தி யிக்கதை
சாது வான சனற்குமா ரம்முனிக்
கோத வமமுனி யுத்தம னென்குரு
வேதங் கண்டவற் கோதவம மேலையோன். (௧௯)

எனக்குக் கூறின லிக்கதை புண்ணியந்
தனைத்த னத்தைத் துணிவாநு மினபினை
முனைப்பின் முத்தயை நலகிடு முன்வினை
யனைத்து மாறறும பவமு மகற்றுமே. (௨௦)

எண்ண மிட்ட வெவையுங் கொடுத்திடும்
வண்ண மாக்கதை மாதவர் கேட்கவென்
றண்ணல் சூத னருளின னம்முறை
வண்ண மெய்த்தமிழ்ப் பாடலின் வாழ்த்துகேன். (௨௧)

பன்னுபுகழ்த் தில்லைவனம் நரசிங்கம் வீரபத்ரர் பகர்மால்
பூசை, பொன்னிமய வுமைபூசை தீர்த்தமே சிட்டுகளங்கன் புராண
மேன்மை, யென்னவருஞ் சருக்கங்க னெட்டினு லத்தலத்தினிய
ல்பு சொலகேன், மன்னுகலை யறிந்தவாகள், பாவாணர் நகைபுரியு
மரபு தோந்தே. (உஉ)

க. தில்லைவனச் சருக்கம்.

வனசமா துறையுந் தக்கணத தில்லை வனத்தின்மான் மியம்
வரை தமயிற், கனகமால் வரையும் நதிகளிற் பெரிய கங்கையு
மொளிகளின விளங்குந், தினகர னொளியும் போலவே சிறந்த திவ்
விய மாக்கதை யதனை, யனகமா தவத்தீர் வினவுமி னென்ன வரு
மபெருஞ் சூதனு மொழிவான். (க)

வாரிகு முலகிற் சிவதல மனேக மன்னிய வவற்றருள் வடி
வாம், நாரியார் பாகன் மகிழ்தல மைந்தாம் நவின்றிடிற் சிதம்ப
ரங் காசி, சீரிய கடலூர் காஞ்சிமா நகரந் தெக்கணத் தில்லைமா
வனமே, யூரிவை யைந்திற் றெக்கணத் தில்லை வனமிகச் சிறந்ததா
முரைக்கின். (உ)

மேருவின் றென்பா லைம்பது கோடி விலாசமாஞ் சம்புத்தி
வதனீற், சாருமெய்ப் பாத கண்டமேற் கனகந் தாளமவெண் டி
ரைதரு பொன்னி, சேருமயோ சனையொன றதேததென் கரையி
ற் றிரைக்கடல் மேற்கரை தன்னி, லோருமா மறைக்காட் டெத்த
ரத் தைத்து யோசனை யளவினில விளங்கும். (ஈ)

கலையெலா நிறைந்து களங்கமொன் நில்லாக் கதிர்மதி கோடி
யின் குழாம்போல், விலையிலா துபாந்த வொளிவளா தாளம விர
வியே குவிந்தவெண் சுவைபோன், மலைவிலா பாத மலைவிலா
தெண்ணு மாதவா திருந்திய வுளம்போற், றொலைவிலாக் கருணைத்
தேசிக ருளுந் தூயமெய்ஞ் ஞானமா மதுபோல. (ச)

விளங்கியே யுயர்ந்த கயிலைமா மலையின் விரவுபன் மணிகளுந்
துலங்குந், துளங்குவில் கனக மண்டப நடுவிற் சோதிசே ரரியனை
மீதில், வளம்பெறு முனிவர் பிரதம கணங்கள் வழிபட வெழிவு
மையிடப்பா, ளுளங்கனிந் திருப்ப சித்தியா னந்த வுருபியாக்
கோடிசூ ரியர்போல். (ரு)

வீற்றினி திருக்குஞ் சங்கர னொருநான் விமலையி னொடுவீளை
யாட, லாற்றியே யிருக்கும் வேலையி னைந்தி விமலனா ரனுனையில்
லாமற், போற்றியிந் திரனை விடுத்தன னன்னோன் புகுதலும் பரசி
வன் பார்த்தே, யேற்றநம் மேவ வின்றியிங் கணைந்த வேதுவாற்
காவிரித் தென்பால. (சு)

தக்கண தில்லை வனமதா கென்னச் சபித்தலு மிந்திரன் பய
ந்து, செக்காங் கமலச் சேவடி யினை முன் றெண்டெப பணிந்து
கை கூப்பி, பக்கர வணிகதாய் கருணைவா ருதியே யாலனே யறி
விலா தெனியேன், புககவிப் பிழையைப் பொறுத்தருள் சிறியோர்
புரிபிழை பொறுப்பரே பெரியோர். (எ)

என்றுவாய் புதைத்து வருந்தியே நிற்ப விறையவன் நிருவுள
மிரங்கிக், கனறிக் வருந்தா தொழிகதென் றில்லைக் காணென வுறை
திசில காலஞ், சென்றபி னாங்கு வந்தரு ணடனஞ் செய்துந் தரி
சனஞ் செய்வா, யன்றுநினை சாப மகலுமென நருள வவனவிடை
பெற்றுளந் தெளிகது. (அ)

அண்ணனிக் கிரகம் புரிதலா ருயிருக் கருளென வாகம மிய
ம்பும், வண்ணமின் றறிந்தே னெனறுதென் றில்லை வனமென விந்
திர னிருக்கான், பிண்ணமா நகதி தேவனைக் கயிலைச் சிவனெம
தனுளுயில் லாம, னண்ணுமிந் திரனை விடுத்தலா லெவரு நயந்த
கொள் ளிடநதி வடபால (ஈ)

உத்தர தில்லை வனமென வுறைதியுளையுறு சாபம்விட் டகல,
வத்தல மிசைநாம் ஞானவம் பலத்தி னானந்தத் தாண்டவம் புரி
வோஞ், சித்தமன் புருகத் தரிசனஞ் செய்யிற் றிருமிச் சாபமென்
றியம்பி, யத்தகு டடனஞ் செய்தவன சாப மகற்றின னெனகணு
மகலான். (ஊ)

தில்லைமா வனமா யறிவுடன பொன்னித் தென்கரை யிந்திர
னிருப்பச், சொல்லுநா ளநேகஞ் சென்றபி னாங்கு சந்நியுத் துதி
செயும் பரமன், செல்லுமா தவாக ளெண்ணிலகோ டியர்தந திக
மொளி யோருரு வாசி, வல்லதென் றில்லை வனத்தியல காப்பலா
மாசிலாப பொற்பொது வாக. (கக)

மாலயன் வணங்க மலாமகள் வாணி வாழ்வபெற் றனமென
மகிழ்ச், சீலமா தவத்து முனிவரர் யாருஞ் செயசெய வாகர வெ
ன்னச், சாலவே பூத கணத்தர்துந் துபிகள் தண்ணுமை முதலிய
வியம்பக, கோலமா துலமமாள் பார்த்தகங் குளிரக் குவலயம் பு
கழ்படைத் தோங்க. (கஉ)

எழுதிசை யவரு மளவிலாப் பல்லாண் டிசைத்திட நாரதன்
முதலோ, தொழுதிசை பாட வரமபைபா மருங்கு சூழவந் தெ
ழிலயி ராணி, பழுதிசை யாம லருளென வாழத்தப் பூணிகிளர் சி
றையளிக் குலத்தின, றொழுதிசை வலமென குழல்சேறி முனி
வர் தோகையர் மங்கல மேகத. (கஃ)

துடியினிற் சிருட்டி யமைத்தகை தித்செஞ் டடர்வின மங்கி
யி லெடுக்கம, படியிலா யருந்த முயலகன் முதுகிற் பதித்திடு

பாதமேற் றிரோத, மடியவர்க் கருளு முத்தினுக் கியதா ளஞ்செ
முத் தவயவ மாக, விடியுமா கிசிபோ லிந்திரன் சாபம் விடியவே
திருவுள மிரங்கி. (கச)

செஞ்சடை யாடப் பிறைநதி யாடத் திருச்செவி மணிக்கு
ழை யாடக், கஞ்சவாண் முகத்திற் கவினிருந் தாடக் கருணை முக்
கண்ணினு மாட, வஞ்சன மிடற்றின் பாசொளி யாட வாரமா லி
கையசைந் தாடக், குஞ்சித் பாத மாடவா னந்தக் கூத்தன ராடி
னார் கூத்து. (கரு)

மழைமுகங் கண்ட பயிர்கள்போற் றொலையா மாநிதி பெறும்
வறியவன்போற், றழைசிலா விரிக்கும் பூண மதியந் தனைத்தினங்
கண்டபாற் கடல்போல், விழைவுறு பருதி கண்டபங் கயம்போல்
வியன்புயல் கண்டமா மயில்போற், பிழைசெயா குலங்க டவிர
துள மகிழ்ந்து பேசரு மற்புதம் பொருநதி. (கசு)

ஆடிய நடன மமரர்கோ னோக்கி யகம்வெயில் வெண்ணெ
ய்போ லுருகி, நீடிய விழிகள் பொழியுநீத் தாரை நெடுநிலஞ்
சேதக மாக்க, வாடிய வுடலந் தடித்துமெய்ப் புளக மலிநதுரோ
மாஞ்சலி முகிழ்ப்பப், பாடிய பரமா னந்தவா ருதியிற் படிந்தனன்
சாபமு மகன்றான். (கசு)

இருசில மிசைவீழ்ந் தெட்டுமைந் துறுப்பு மிசைந்திடப் பணி
ந்துகை சூப்பி, யருவமே யருவே யருவுரு வடிவே யவையெலாக்
கடந்தசிற் கனலே, குருபர கருணா கரபரா பரனே குணங்குறி
கடந்தமெய்ப் பொருளே, கிருமலா சட்சித் தனைத்தையு நடத்து
சித்ததென் றில்லைநா யகனே. (கஅ)

கண்டபூ தாதி நாதநா தாந்தங் கடந்ததோர் பெருவெளிக் க
திரே, யண்டமோ ரணுவாய் வரும்பெரு மையனே யணுவுமோர்
பகிரண்ட மாகக், கொண்டநுண் ணியனே கடலொரு துளியாய்க்
குறுகவே கிறையருட் பெருக்கே, வீண்டுவே தியன்மே லுள்ளவர்
துதிக்கும் விமலதென் றில்லைநா யகனே. (கக)

ஞானவா ரமுதே முற்றுணர் விளக்கே நவிலரு மதுரமென
கனியே, மோனமா தவத்தோர் பருகு செந்தேனே முடிவிலா மா
ணிக்க மலையே, யானவே தாநதத் தருவிடை மலர்ந்த வணிமலர்
மொய்த்தமா மணமே, மானமே யுயிரே யுயிரினுக் குயிரே வரத
தென் றில்லைநா யகனே. (கஉ)

எனப்பல துதித்தே யருணட ராச னிணையடி பின்னரும்
வணங்கி, மனத்துறு விருப்பாற் கிழக்கிலோ தீர்த்தம் வரதி
போலுள தாக்கி, யெனைத்து! கரண விதங்கொடு மகுட வாகமம்

படியருச் சித்தான், கனத்தபே ரருளாங் கண்ணுதல் மகிழ்ந்து
கருதிய வரங்கள்கே ளென்ன. (உக)

அடியனேன் பிழையைப் பொறுத்தருள் புரிந்தா யங்களு
வின்னும்தான் மயங்கிக், கொடியநீ வினையிற் குறுகிடா துனது
குரைகழற் பத்தியே வேண்டு, மடிவிலா கடஞ்செய் யித்தலந் தில
லை வனமெனப் பேர்பெற வேண்டும், நெடியவித் தலத்தில் வழிப
டு மவர்க்கு நீயருள் புரியெனப் புகனறான். (உஉ)

புகறலு மவ்வா றளித்திறை மறைந்தான் புரத்தான் கவர்க்க
முற் றிருந்தான், நகவுறு பொறுமை யுருவெடுத் தனைய தவவடி
வுடையமா தவத்தி, நிகலிலா வந்தத தலத்தின்மான் மியத்தை
யிபமபிசுன் முடிவுறு வெனிணும், பகருது மியன்ற வாறென வத
னைப் பண்புறு சூதனு மொழிவான். (உஉ)

தக்கண திலலை வனமென வொருகாந் சாற்றினோர் தீவினை
தவிர்த்து, மிக்கந் பொருளுங் கீர்த்தியுந் தயவு மேவியன் புறுமனை
யவரு, மக்களு மவர்தம புதலவரு மருவ வாழ்த்திகத் தின்பமார்த்
திருநது, தொக்கவா னவர்கள் துதிசெயக் கயிலை சோதிமால வரை
யின்வீற் றிருப்பார். (உச)

விரும்புமத் தலத்தை கினைத்தவ ரிதயம் விமலமாயருந்துயர்
நீங்கி, வருநதுறுங் காமங் குரோதமா மோக மதமிகு லோபமாற்
சரியம், பொருந்துறார் புத பிசாகவஞ் சனைகள் போக்குவ ரதிக
வாழ் வெய்தித், திருந்திய பாரிற் புதலவர்தித் திராத் திரளோடு
கயிலைமே லுறைவார். (உரு)

அத்தல மதனைக் கண்ணினுற் கண்டோ ரதன்பெயர் காதி
னுற் கேட்டோ, ரத்தலந் தனனை யிதுவெனப் பிறருக் கன்புட
னுரைத்திடு நலலோ, ரத்தல வழிபி னடநதுளோ ரந்த வருடபதி
மருங்கினைச் சூழ்வோ, ரத்தல முறைவோர் தமைத்தரி சித்தோ
ரனைவரு மமரரா யுறைவார். (உசு)

திலலைமா வனத்திற் செனித்தவர் பிரமன் சிருட்டியி னனை
வுறார் தினமு, மல்லலு மிடியும் பொருநுதிடார் செலவ மனுபவித்
தருங்கதி யடைவார், தொலலைநாள் விதியா லத்தலத் துடலந்
துறந்தவர் நரகிடைப படியார், வல்லவா னவர்க்கு முயர்வார்
லன்னோ மானிட ரெனிணுமா னிடரே. (உஎ)

அப்படி யிடத்தின் வசத்திடு மவருக் காயிர மகவமே தழும்
பார், செப்பரும பவுண்ட ரீகமா யிரமுந் திகழ்தரு மக்கினிட்
டோம, மொப்பில்கோ டியுஞ்செய் பலனமிக வுனதா முளத்தறி
லொடுதரி சித்தார், தப்பில்சீர் கங்கா சங்கா நானந் தக்கநா றியறந்
புண் ணியமாம். (உஅ)

யாவனே மெனினு மப்பதி வாச மியைந்துப் சக்கர தீர்த்தத், தாவனீன் மூழ்கி யரியர்த்தே சுரனை யன்பருக் கெலாங்கொடுப் பவனைப், பாவனை யோடு வலஞ்செய்து வணங்கிப் பலதுதி மொழிந்தவர் கினையோ, டோவிலா வினப மருநதியத் தத்தி னுறுவாசா யுச்சிய நிசமே. (உக)

பார்ப்பதி திருமா லிந்திரன் கடல்குழ் பார்புரத் தளிக்குகிட் களங்கள், சோபெறு வால கில்லியா பூசை செய்துவேண் டியவரம் பெற்று, ராததிதீர் வசிட்டா காசிபா கவுச்ச ராணிமாண் டவியர் சா பாஸி, தோத்திசேர் பிரகத் துத்தியர் வாம தேவர்காத் தியாபன ர் குச்சர். (உ௦)

அத்திரி வியாசர் கௌதம முனிவ ரருட்சவு னகர்சதா னந்தர், வித்தக மேவு சரபங்கர் முதலா விரவிய சடிவமா முனிவ, ரத்தமொன் றுயர்த்தி யொருபத மூன்றி யனவிடைப் புனவிடை வதிந்து, ருத்திர மணியும் பூதியும் புனைந்து கோக்கரும பராபரச் சிவனை. (உ௧)

இரவிமண் டலத்தி லனலின்மண் டலத்தி னிந்துமண் டலத் தின்மா சிலத்தின, விரவிய சிலவர் சிலவர்பூ சித்தார் வேதருத் திரஞ்சிலர் செபித்தார், பரவுமைத் தெழுத்தைச் செபித்தனா சிலரி ப் பான்மையா லவரவர் கினைத்த, வரமெலா மடைந்தார் திக்குப் பர லகரும் மகிதலந தாகுபல் பணியும். (உ௨)

மூப்பது கோடி மேலுமுக் கோடி முடிவிலா வமரரு மிபாரு, மப்பதி யரனைத் தைலவெய தார்பா லாதியா பரணவத் திரங்கள், தப்பிலகர்ப் பூரம் புழுக்குத் தூரி சந்தனஞ் சண்பகஞ் சாதி, யொ ப்பில்மல லிகைகள் வலம்புரி யலரி யூசிடல் லிகைகு ருக் கத்தி. ()

தும்பைமத் தாரை கூவின மறுகு துளகியோ தனவகை ய பூபம், பம்பிய தூபத் திபமா தெரிசம பனிக்குடை கர்ப்பூர தீபம், நமபிய விவற்று லருச்சனை புரிந்து கண்ணின ரிட்டசித் தியினை, யம்புலி யிடத்தி லத்தல மகிமை யறித்தவ ரனைத்தையு முரைப் பார். (௩௪)

புகழ்பெறு தில்லை வனமெழி லாளி புரத்தில்லை யாளியென் றுரைக்கும, கிழம்பெயா மூன்று மத்தலத் திணுகா சிகரிலா வரி யர்த் தேசுரர் மெய்த், தகவுசார்ந தாரைக் காததவ ரென்னுந் த குபெயர் பரசிவன் பொருந்தி, மிசுவெநய் சொரியும வேளவியின சுடர்போல் விளங்கிற் றிருப்பனத் தலத்தில. (௩௫)

குருந்துசுத் தனமாப் பாதிரி புள்ளை கோங்குமா தனைமகிழ் பனசஞ், செருந்திவெய் நாளி கோமால் கழுகு செண்பக முதல

பூர் தருவும், பொருத்திரு வாட்சி மல்லிகை முல்லை பூங்குட மல்லிகைக் கொடியும், நெருங்குபூஞ் சோலை குழமம் நகரம் சித்திய மங்கள மாசும். (௩௬)

ஐந்துபா தகமு மவற்றினை யாகு மருஞ்சம பாதக விதமு, முந்துப பாவ விதமுமற றுள்ள வோதருந் திவினை விதமுஞ், செந தழ லிடையி னிட்டபஞ் சினைப்போற் றீர்தடு மீதுசத தியமே, யிரதமா நிலத்தி னித்தல முததிக் கேறிடு னேணியென் றிசைப் பா. (௩௭)

கல்விவேண் நெரு மனைவிவேண் நெருங் காதலாற் புதலவர் வேண் நெருஞ், செலவடிவேண் நெரு நீதிவேண் நெருஞ் செகத லம புரக்கவேண் நெரும, பலவித கவிதை பாடவேண் நெரும பயில்மணி யணிகள்வேண் நெரும, கல்லமேற் கதிவேண் நெருமித் தலத்தி னண்ணியே புண்ணியம் புரிவார். (௩௮)

இயம்புதென் றிலலை வனத்தினம் பத்த ரினத்தினைத் தினம் பரி வுடனே, நயம்பெறப் பூசை யியற்றினா தரங்க நற்கடல சூழ் ந்தபா ரகத்தின்; வியதுபல போக மருந்திவாழ்ந் திருநது மேவ லர் புரங்களை நகைத்துச், செய்யப்பெறு பரம சிவனுல கெய்தித் திருவருள் பொருநதுவர் திண்ணம். (௩௯)

ஐபசார்ந் தாரைக் காத்தா யகற்கு மம்பிகை பெரியநா ய கிக்குந், துய்யபா றயிர்நெய் தேன்சருக் கரைகள் சொலுங்கனி யாதிசந் தனங்கள், மையிலகர்ப் பூரந் தூபதீ பாதி மகிழ்ப்பல போ கை மபூபஞ், செய்யபா ளிதமா விரதவர்க் கவகள் சிறப்பொடு கொடுத்தப சரிதது. (௪௦)

கலவலில் வத்தா லாயிர நாமம் நவின்றருச் சனைபுரி வித்தா, ரொல்லுவர் சகல விரும்பமும் பின்ன ரொழிவிலா முததியும் பெ றுவா, சொல்லுமித தலத்தி லொருபண மென்னுஞ் சொன்ன மோ ரணுவள வேணும், வலவ ரரிக்கி னனைகமரம் பலவாப் வ ழங்குவா பலன்சொல வெளிதோ. (௪௧)

சொன்னதென் றில்லை வனத்துறை பவட்குச் சுக்கிர வாரநா ணியம், மன்னிய மாலைப் பொழுதபி டேக மருவுரை வேத்தியம் புரிநது, துன்னுசந் தனமவோ கொழுந்துகே தகைப்பூந் துணர்க ளி னுலலங் கரிததுப், பன்னிசை நடனந் துதிசெயம் புரிநது பத்த ருக் குதவியின் னடிசில. (௪௨)

அங்கவர் தம்மைப் பூசனை புரிந்தா ரவனியிற் புத்திரா திய ரோ, டெங்கணுந் துதிப்ப விபவமுற் றிருந்து மேலருண் முத்தி யெய் துவர்கள், துங்கமண் டபங்கோ புரமதிள் சோலை சொன்ன வா கனங்களுந் சவங்க, ளிங்கிதத் துடனே புரிபவர் நாளு மிகபா

சுகங்களும் புரிவார்.

(சங)

பெரியகீழ்க் கடலின் மேற்கரை யிருக்கும் பெரும்புகழ்த் தில்லைமா வனத்தின், மருவிய மகிமை நவீன்றன மினிமேன் மதனனைங் கணையையும் வாட்டித், திருவருள் விளக்கான் மூலவா ணவமார் திமிர்மவென் றொருபொரு ளுணர்ந்தீர், வெருணர சிங்க மிரணிய னிரத்த வெய்யினுற் புரிசெயல விரிப்பாம். (சச)

ஆகத் திருவிருத்தம். அக.

உ. நரசிங்க சருக்கம்.

தானவர் குலக்குரிசில் சாலவலி யுள்ளான்
வானவர் குலத்தினை வருத்துதறு கண்ணுண்
கானவரி வெம்புலி தடுத்தகழல் கண்ணு
ணபெரு மூச்சினச லங்களை யசைப்பான், (க)

சுற்றுவனு மஞ்சறு கொலைதொழிலின் மிக்கான்
ரோற்றுபிர சண்டவளி தோற்கும்விசை யுள்ளா
னேற்றுவட வைக்கனலி னேறுகின முள்ளான்
பாற்றினம் வலஞ்சலவு பைங்குருதி டேலான். (உ)

வாருதிக னேழையு மடக்குபில வாயான்
காரிடியு முட்கிடு கடுங்கொடிய சொல்லான்
பாரும்வெடி பட்டிட நடந்திடு பதத்தா
னருமிரு வெண்பிறை யமைததன வெயிற்றான். (ஈ)

ஓதரிய தீவினைக னோருருவ மெய்தி
மேதினியி னுற்றவென மேவும்வடி வுள்ளான்
மாதவர்கள் வானவர்கண் மாணிடவர் சித்தர்
பாதலரு மஞ்சவெகு பாரரசு செய்வான். (ச)

பன்னிரணி யப்பெயர் படைத்தவனோர் பாவி
துன்னிய பெருங்கடவு னோர்பெயர் சொலாம
லநகிலமு ளாரிரணி யாயநம வென்னச்
சொன்னவரை விட்டது சொலாரையுடல் செய்வான். (ரு)

தேவர்தன தேவல்வினை செய்திட வந்தி
யாவன புரிஞ்ஞறையு நாளிலவ னுக்கு
மேவரிய விப்பியின் விளம்பும்விலை யில்லா
வோவரிய கித்தில முதித்தெனவோர் மைத்தன். (சு)

உதித்தன னவற்கவ னுஞ்ஞறும்வினை யெல்லாம
விதிப்படி புரித்தனன் வியனபுகல்வ னித்த

ஊதிக்கலை வளர்ந்தென வளர்த்துவய தைந்திற்
ஊதித்தமறை யோதுத றொடங்குமுறை சொற்றான். (எ)

சொற்றதை யுணர்ந்தினிது தாமரை பயிற்றக்
கற்றகுரு மைத்தனிடை காதலி னனைநது
மற்றவர் தமக்கெழுது மாண்பினிவ னுக்கு
மற்றமரு வாவிரணி யாயநம வென்று. (அ)

முன்னெழுதி யக்கர முறைப்பட வரைந்தே
யன்னதை மூகன்கையி லளித்திரணி யாய
வென்னவுரை செய்யவ தியம்பிலனம் மைத்த
னன்மைதரு மச்சதனி னுமமுரை செய்தான். (க)

செய்திடலு மேருரு செவித்துணை புதைத்தே
யைதென வுணர்ந்தவுணர் கோன்புடையடைந்து
மையலுறு வாரொனரின் மைத்தனுரை செய்யும்
பொய்யுரையி னுலெனது புத்திதளா வற்றேன். (ஐ)

அவ்வுரையெ னுன்மொழிவ தன்றவனை நின்முன்
செவ்விதி னழைத்துணர்ந்தி யென்றினிது செப்ப
வெவ்வுரையி னேவலரை விட்டுவரு வித்துக்
கொவ்வைநிகர் கோபவிழி கோக்கியிது கூறும். (கக)

ஓதல்புரி விக்குமீவ னோதுமுறை சொல்லா
தேதுரைசெய் தாயதனை யிங்குமொழி யென்ன
நீதியுரை யாமலிவ னின்பெயரை முன்ன
ராதரவி னோதுதலு மங்கதை மறுந்து. (கஉ)

செங்கமலை கேள்வனுயர் சிட்டிபுரி வோனை
யங்கமல நாபியி னளித்துலக மெல்லாக்
தங்குதிதி செய்தமார் தாமினிது துய்ப்பப்
பொங்குகட லாரமுது பொற்புட னளித்தான். (கங)

அக்கடவு னாமயிசு மன்புடன் மொழிந்தேன்
புக்கசெய லீதறிஞர் புந்திமகிழ் மார்க்க
மிக்கரும நன்றென விசைத்திடுத வின்றிச்
செக்கர்விழி கொண்டெனை சினத்ததுசொ லென்றான். (கச)

ஓதுவது நன்றன துணர்ச்சியிக நன்று
தாதையொடு மைத்தன்மொழி தன்மையிது சாலுங்
காதுகரு டற்குமச கங்கதி பயிற்றும்
நீதியிது மாயநிலை நீயுரைசெய் யென்றான். (கரு)

மாணகர மக்கர வருக்குமுறு மாபோற்
காணுமறி வுள்ளவர் கருத்தினு மிருப்ப

னே னுடைய வெண்ணிலுல கெங்கணு மிருப்பன்
நூணுளு மிருப்பனோர் துருப்புளு மிருப்பன். (கூசா)

என்றுரைசெய் தச்சுதனை யச்சுதனு மெண்ணி
யின்றென்மொழி பொய்த்திட விலாதருள்செய் யென்ன
நின்றனனவ் வாளகர னீதரைசேர் பெற்றி
யொன்றுபழு திலலையெனி லோதுவது கேட்டி. (கௌ)

இப்பெரிய தூணிடை யிருக்குமது காட்டென
றொபபிலகட கக்கர முபர்த்திநனி யார்த்தே
யப்பெரிய தூணிடை யறைந்திடலு மன்பர்க்
கெப்பில்வரு மச்சுத னிரங்கிவரு கின்றான். (கௌ)

அண்டர்களி னான்மனித ராலடர் விலங்காற்
றண்டமுத லானபடை யான்மடிதல் சாரான்
மண்டலமு மந்தரமும்வானுமுயிர் சாயான்
மிண்டு லீரத்தகிலம வீழினு முளைப்பான். (ககூ)

என்னும்விதி யெண்ணியினை யற்றபல னெல்லா
மின்னுசம ரத்தியனும் வீரமவை யெல்லாந்
துன்னிர சிங்கவடி லெய்தியுயர் தூணி
னன்னர்மதி போல்வையி நாரண னுதித்தான். (கௌ)

கண்ணினை கறங்குபு கனற்பொறிகள் சிந்தி
வின்னுறு புகைப்படலம் வீசிமெய் யுரோமம்
வண்ணவரி வச்சிர நிரைத்தமுறை மானத்
துண்ணென நடுங்கியசு ரப்படை துளங்க. (ககூ)

மாமதி வகிர்த்தனைய வாயெயி நிலங்க
வேமமுறு மால்வரை யிருங்குதையை யொப்ப
நாமமுறு வாயொலி நடுங்குமிடி கோடி
தூமகலி யப்புவி துளங்கிட முழங்க. (ககூ)

வாளுகிர்க ணீளுவயின் வாளிகளின் மன்ன
நீளமலி வால்பெரு நெடுத்திசையை நீவக்
கோளுறு சினத்துவட வைக்கனல் கொதிப்ப
வாளி யெதிர்த்தவுணன் மூன்பெயி றதுக்க. (ககூ)

அங்கிரணி யன்மனதி லச்சமுற வின்றித்
துங்கவிகல்வசெய்வது தொடங்கவுட லெங்கும்
பொங்குனை நிமிர்த்தடல் பொருந்துரை சிங்க
மங்கவனை யார்ப்புட னடுத்தன னெடுத்து. (ககூ)

தலத்தினிடை வைகியிருந் தாளிடை கிடத்தி
வலத்துறு நகத்தவன் வயிற்றினை வகிர்த்து

பிலத்தை விகர் வாயருகு பெட்பினெடு வைத்துக்
குலக்கடலகள் போன்றுபெறு குங்குருதி வெள்ளம். (உடு)

குடித்தவுண னாவிபடர் கூற்றிடை விடுத்தா
னிடிக்குரவின் முன்பருகி யிரத்தவெறி யாலே
படித்தலமு மண்டமு மளித்தருள்செய் பான்மை
விடுத்தவை முடித்திடு மிறைத்தொழில் விருமபி. (உகா)

விண்ணினிடை தாவுமுயர் வெற்பினிடை தாக்கு
மண்ணிடை குதித் துமவியன் மாதிர முலாவுங்
கண்ணிடை யுதித்தனல கருங்கடல் சுவற்று
நண்ணுதில வா யோஷிபி னாகமு முடைக்கும். (உஎ)

மேருவென நின்றான றோதினி துகைக்கு
வாருதி கலக்குநெடு மாலவரை யசைக்கும
பாருமவிடர் செய்யுமெற பாதல வரைப்பிற்
சேருநில மேந்தியமா செட னு நடுங்க. (உஅ)

இன்னநா சிங்கமற பெய்தியிடா செய்ய
வுன்னரிய தேவர்களு மோங்குமுனி வோரு
மன்னுதிசை மன்னவரு மானிடரு மண்டக
தன்னிடை நிரம்பிய சராசரமெ லாமும். (உக)

மாதூயர் முற்றகம் வருந்தியுழல் கின்ற
பாதுசில வானவர்கள் போதுசெபி வேதன்
காதுதுயர் நீக்கியுரி காப்பது குறித்து
மீதுயரு மந்தா விமனகிரி யிடத்தின். (உ௦)

பச்சையொளி மிக்கொழுகு பார்ப்பதி யிடத்தி
னிச்சையுடன் வேயிசை யாழினவர் பாடச்
செச்சையணி கொங்கையவர் தெய்வமட மாதர்
ரிச்சய லயத்தினெடு நின்றநட மாட. (உக)

சித்ததுரி சற்றொளி தெரிந்தசிவ யோகர்
பத்தர்மிட னுற்றபல பாரிடா துதிக்க
வித்தகமெய் நக்திரெடு வேத்திர மசைத்தே
யத்தனிசை யோதியவை யத்திடை யுலாவ. (உஉ)

ஆரியணையின் மீமிசை யருட்கட விருந்த
விசைன விருந்தசிவன் முன்புபயி னந்தி
விதரிவுற விடுபபலெதிர் சென்றுநிறை யன்பா
லரிமுால் சரோசபத மாமுறை வணங்கி. (உக)

மங்கள சொரூபசரண் மாதூமை விளங்கும்
பங்கசர ணநதிகழ் பகீரதி புனைந்த

துங்கசரணஞ்சுக சொருபசர ணஞ்சீர்த்
திங்களணி வேணியமு தேசர ணுனக்கே. (௩௪)

ஆலதுகர் வாய்சரண மஞ்சவரு கால
காலசர ணந்திரி புரங்கள்பொடி கண்ட
கோலசர ணங்குலவு மாரணிகள் கொண்ட
பாலவிழி பற்புத பராசர ணுனக்கே. (௩௫)

துட்டசன நிக்கிரக சோதிர ணித்த
மிட்டசன ரட்சைசெயு மெந்தைசர ணெங்கட்
குட்டெளியு ஞானமுத வும்பரம கொன்றை
மட்டிலவு வேணிபம லாசர ணுனக்கே. (௩௬)

ஒங்குர சிங்கமவெறி யுற்றுலக மெலலா
மேங்கவிடர் செய்யுமத னுலுயிர்க ளெய்தும்
யாங்களு மெலிந்தன மெழும்பறவை போல்வேந்
தாங்குமவ ரற்றவ ரெனத்தளர்தல் சால்போ. (௩௭)

பித்தபர ஞானசுக நீயிவணி ருப்ப
வித்துயரம யாமணைய வேதுவது வென்றோ
வத்தனினையன்றியினி யாவார சிங்க
மெத்துமிட லைக்கறுவி வெற்றிகொள வல்லார். (௩௮)

ஐயநர கேசரியை யட்டிலை யெனிற்கே
ஞய்வதினை யாமுமுல குள்ளவுயிர யாவு
மெய்திரிப சின்னதோ ரிமைப்பொழு தெமக்கோர்
செய்யயுக மாகுமருள் செயதிகடி தென்று. (௩௯)

கூயிமுறை செய்யவருட் கோதைமண வாள
னீறிலருள் செய்துமன தின்னலொழி வீரநீர்
சீறிவரு கிளைநர சிங்கவிகன மாய்த்துத்
தேறும்வகை செய்துமென நாதனுரை செய்தான். (௪௦)

மாளிட மடங்கல்புரி வண்மையுரை செய்தே
மாஸிட மமர்ந்தபர ஞாருளி னாலே
மேனிதிகழ வீரனதன மெய்வளி தொலைத்துத்
தானினிது செய்திடுஞ் சரித்திர முரைப்பாம. (௪௧)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௨௨,

௩. வீரபத்திரசருக்கம்.

ஆடலபெற்றநர சிங்கவன்மிட லடக்கவெண்ணில வண்ட
மேல், வீடலறசத ருத்திரமாபுவன மீதுவைகுபுவ னத்தறும்,
பாடலுற்றபுகழ் வீரபத்திரனை நெஞ்சினிற்பரம னுன்னலு, நீடலு

ற்றவிறை யருளிஞ்ஹிறை நினைந்ததனமையை யறிந்தனன். (க)

இந்தவேலையவ ணெய்துவோமென வெழுந்திரத்னமரு டங் கள்சே, ரித்துகொண்டமுடி யாயிரங்களொளி யேலுமண்டமுக றெறிட, வுத்துநெற்றிவிழி சுழலுமாயிர முகர்த்தகாலவனல் காலவு ஞ், சந்தமாபுய மிராயிரங்கடிசை மட்டுமுற்றபகை சாடவும். ()

நீள்கரும்புருவ மேகசாபமென நெற்றிமீதுலவி மீளவுங், கோள்செழுமபிறை யிராயிரத்தினிகல் வீரத்தமொளி கொள்ளவு, மாள்பெருந்திசைக ளார்க்குமுகர்வொலி யாவிருஞ்செவி மேலவு, மீள்கிலாதாண் வீரசத்திபிர சன்னவானனம விளங்கவும். (ங)

பிரமரெண்ணில்கள் மாயரெண்ணில்கள் பின்னுமற்றுமுள தேவர்கள், சிரசுமாளிகைக ளொன்றோடொன்றிடை செறிந்துமா ர்பிடை துவண்டிட, வரயநாபுர மிலங்குகண்டிகைக ளங்கதங்கட கம் வெயில்செயப், பாவுயிர்ப்பிலவரு கினறுதுமநிறை பாரவான் முகலின் மொய்ததிட. (ச)

குலம்பேல்பலகை கார்முகஞ்சுரிகை துரோணமங்குச மலூ யுதம், பாலமுந்தர முசுண்டியாழி யெழு பாசமவாளிகர வாளமே, சாலும்விணை திரி சிகைகள்முட்டிகதை சூத்தரகாசமொடு கொட்டி க, மாலும்வச்சிரம்வி ணைசனிதோமர மாதியாயபடை யெண்ணில,

கரதலங்களி னிருந்தவன்படைகள் காலவசிகலி யுதித்திட த், தரமிருந்திடு முயிர்ப்பெழுதுபிர சண்டவாயுவை விலகலிய, யுரனுறைந்தவட வானலங்களை யொடுங்கவெங்கனூ மனப்பவே, தரைநெங்குதல்செ யாதிலங்குமிகு தாளபெயர்ந்துவரு காலையில

எட்டுவாளரவு கயிறெனக்கையி னெடுத்தோடுட்டுகுல வெ ற்பையுத், தொட்டவற்றினிடை சுற்றிபற்றவை துவங்குபம்பரமே னத்தரை, விட்டெறிந்துவிளை யாடிநீலவரை கொலெனக்கரமி சைக்கொடு, வட்டமாமதியை ரவியையங்கிரு கறங்கெனச்சுழல வைப்பன. (சு)

தக்கவாசிகளை வாரியுண்ணவரு தாகமானதவி ராமலே, தொ க்கமாழுகில் பிசைத்தருங்குவரு சுற்றினுக்குவை தேவே மிக்கவி ரகர சிங்கரூபமுள கோடிநோடிகனை மிக்கன, பக்கமேவுபகி ரண் டகோடிசிறு பந்தடி த்துவனை யாடுவ. (அ)

அட்டகாசமொடு மேலெழுந்துதிசை யவனிமீதுகுதி கொள் வன, மட்டில்பற்பல படைக்கலங்களை வயங்கவவங்கையி னசைப்ப ன, கெட்டராவும்மு மாலகாலமென நீசெராதரு ழாமெலாக், துட் டரூபநிறை யாரவாரமொடு தொழுதுவந்துபுடை குழுவே. (ஊ)

எய்திவெள்ளிமலை மீதுவைகுபர மேசர்சேவடிவ ணங்கியே, யையவென்னைமன முன்னவந்தசெயல் யாதுசெய்ப்பணிக ளென

னெனத், துய்யவீரனுரை செய்யவீசனிது சொல்லுவானினிய தேவர்பா, லுய்கலாதபய மித்தவேலையுள தானதன்னைதயு ணர்த்து கேம. (கO)

இரணியாசுரனை நரமடங்கலுரு வெய்திமாயனடல் செய்தவ, னுரன் மிகுந்தவுட லுதிரமுண்டுவெறி யுறநியாவருமி ரங்கிடப், பரவுமும்பாக ணடுங்கவன்கொடுமை பண்ணுகின்றனனவ் வெருளியாம், விரவுமக்கினி யவிப்பவேண்டுமுயா விண்ணுளோர்கள்மெனியாமலே. (கக)

போற்றுஞானவழி யோதினன்கினிது போதிபோதனையி னாலவன், சிற்றவங்கிபவி யாதுபின்னுமிடல செய்யினமமதுவி சேடமா, மாற்றலமேவுவயி ரவசொருபமதை யங்கவன்கணைதா காட்டியே, தோற்றுசூக்கவுட றன்னைவைத்திகலசெய் தூலமெய்யினையழித்தரோ. (கஉ)

மிண்குகின்றநா சிங்கவன்முகமும் வெய்யதோ லுமில் விரண் டையுங், கொண்டுவினாவின் வருகவென்றிறைவர் கூறவிரனும்வணங்கியே, யண்டர்போற்றுமுப சாத்தருபமுட னனையும்பொழுது தக்கன, மண்டுதிலலைவன மீதுமானிட மடங்கலுற்றதை யுணர்த்துதன். (கக)

முன்புசென்றிப சொல்லினாலையு முறைமைதந்தையருள் சந்ததிக், கன்பிடுதே லென வோதுவானவக ளைத்துநல்லருண்மனத்தின, வின்பமெய்துமயகை காத்தராவனையி னெந்தநாளுமறிதுயில்கொரு, மன்பிராணமினி நீயலாதுபிரா பாவர்செங்கமலை மனனனே. (கச)

ஆதிமச்சவவ தாரமாகியுய ராரணங்களை நிறுத்திமேற், சிதவாருதியி னோடம்வாவின செ நிறதுவாடியுல கோம்பினை, காதல்கொண்டதொரு கமடமாகிசிறை கடலகடைத்தமலை தலைவெரிந், மீதுகொண்டுசுர ரமுதமுண்டுவைக மேவாவவனி னளித்தனை. ()

கோலமென்னுமொரு கோலமாய்மணிசு லாவுவாரியினை முத்திடு, ஞாலமன்னதை யெடுத்தவைத்தநனை கலகிவாமனவு ரூபமா, யேலமாவவித நேற்றமாற்றியவ னேங்கநிக்கிரக முன்செய்தாய், நீலமெய்யனிர ணியனைவென்றனை சிரத்துவானவர்து திக்கவே. (கசு)

ஆதலால்கில லோககர்க்கதரின தாண்மைசொல்லினில டங்குமோ, வோதுமாருயிரகண் மீதுதியதுய ருறுமவ்வேலையரு ளுருவெடுத்த, தேதமின்றியுது துயர்தவிர்ப்பதுன தியல்புளக்குரிக ரதிகமாய், மாதலத்தினுள் யாவர்புண்ணிபமு மறையுமுந்தநீ யமைத்தனை. (கசு)

இன்றுமானிட மடங்கல்மெய்யினை யிகந்துசாந்தவடி வெய்துகென், நனறுவீரனுரை செய்யவிண்ணோபரி காசமோடதிக கோபமுற், றொன்றுமின்சொல்பல சொல்லுகின்றதனை யொழிசராசரவருபமாய்த், துன்றுமிச்சக மழிப்பனிங்கடு தொழிற்குநான்முதலவனாவனல். (கஅ)

என்னைகிக்கிரகம் யாவர்செய்யுமவ ரெனதுபேரருளி னாலெலா, மன்னுகின்றனசொல சகலசத்திகளை மருவிவிப்பவை மாற்றுவே, னுன்னுசெல்வமுட னொளிருகின்றபொரு ளுள்ளயாவுமென தொளியினான், மின்னுமுண்மையுணர் தேவரயாவரினு மேலெனப்புக்வ ரெனையே. (கக)

அபனுருத்திரர்க ளெனதுசத்தியுறு மங்கிசத்தினரெ னாயிம், புபமுதித்தனன்முன் வதனமைந்தினோடு போதன்பிரம னெற்றியின், வியனுருத்திர னுதித்தனன்பரவு வேதன்றாசதகு ணத்தினு, னுயருருத்திர னருத்திகோபமய னுன்னுதாமதகு ணத்தினான். ()

இங்கிவர்க்குமுதல் நானெனக்குமுத வென்னவில்லையொருதெய்வமுந், துங்கமானபிர பஞ்சமாக்கிய சுதந்தரக்கடவு ளாவனான், நங்குமென்னுடைய கோரமெய்த்தொழில சகிக்கவல்லவருமுண்டுகொ, லங்கண்மாதில மழிக்கவெண்ணின னறிகுணுகொள்கவினி வீரனே. (உக)

காலமுன்றையு மியற்றினேனுரிய காலநாசமுழு நச்செய்வேன், காலகாலனென வாவனெனகனுயர் கண்ணுதற்பரமன் வந்தனன், காலவீசர ணடைந்துநெஞ்சிடை கலக்கமற்றினிது செல்கெனக், காலவங்கிவிழி காலவாயிதழ் துடிப்பவனசொலிடி காட்டியே. (உஉ)

முரல்செய்துசெய வீரனோதுமிக முட்டியேகுனியு நீயடர், நாரசிங்கவுன தாணமையென்னவுணா ஞானமென்னவலியெனனதான், வீரமென்னமொழி யென்னகாவலபுரி மேன்மையெனவரு முன்னதி, காரமென்னவிடு சாவலோகசக காரகர்த்தனர னலலனோ. (உங)

அவனையன்றியொரு தெய்வம்வேறுமொழி வார்களுசமடைவாருடன, புலனிமேலுனவ தாரமானவை புநன்றிடுங்கதை யென்செய்வேன, சிவனதென்பொரு பிருகுமாருனிவர் செப்புசாபமதனல்வரு, புலமினர்த்துமுறு கின்றபீரம னாவதென்னேபர தந்திரா.

~ காரணத்துவ முனக்கிபரம காரணன்பரம சிவனெனு, மாரணத்துமொழி தோகிலாயுனை யழிப்பனோன்றொடியி லன்னவன், வாரணத்தூரிகொள் வரதனென்னிடமு மலரினாடைமு நின்னோ

டம், பாரகத்துமுள னல்லனென்னிலொரு பரமரேணுவுமி யங் குமோ. (உரு)

காரிகைப்பிர கிருதிருபமுள கண்ணகண்ணுதல்பு மானவன், வீரியத்தையுள திடனில்வைத்தமையின் வேதனினனிடையுதித் தனன், பாரிசித்தகைமை யுணர்கிலார்கணின் பாலனென்னவுரை செய்குவா, ரோருருத்திரனை யவனளித்ததுவு முண்மையன்றத னை யோதுகேம். (உசு)

பூருவத்திலய னார்படைத்திடப் பொருத்தநீதிமி னருந்தவ, நேரியற்றியரு ணீலலோகிதரை நெற்றியீதுறு தியானமும், றுரும ப்பொழுது லீலலோகிதரு மம்புயத்தனுத னின்னுவந், தேருமக்குஷ வு பூதசிட்டியை யியற்றினுனிதனை மலறசொலும். (உ௭)

தூலசிட்டியை யயனியற்றுமுறை சொல்லுநல்வர மளித்தன ன், சாலவுற்பவமோர் பத்துமத்தலீதி தன்படைப்பினி லெடுத்தனை, மா லுமுன்னுடைய கூர்மவோடுசிவன் மாலேமுத்தினடு வுற்றதும், வேலனின்கொடிய பன்றியின்னுலவை மேற்பறித்ததுமு ணர்ந்தி டாய். (உ௮)

தக்கன்வேள்வியிடை யெச்சனாமுனது தலையையான்முன மறுத்தது, மிக்கநிஞ்ஞமர னுனவேதனடு மெய்ச்சிரததினை நகத்தி றை, கக்குசோரியொடு ள்ளவீசுரர் கபாலமானதும் மீசனார், தெரக்கபோரினிரு கையினிற்றலை செறித்துபோனது மறத்தனை. ()

எங்கிருந்துனது கைத்தலத்தினி லிலங்குசுக்கரமி யைந்தது, சங்கரன்னுதவு தமகுணத்தொரு சமுத்திரத்திதையு நங்குநீ, மங் கலத்தொளிரு மரியசாத்துவித டருவுகின்றதொரு புதுமையே, கங்குவிட்டுலவு துட்டர்பாலினுப காரமானதப காரமே. (௩௦)

ஒடுக்குகின்றவனு நற்சுதந்தரனு முற்பவங்கள்புரி வோனுமெ ய், நடுக்கமற்றசிவ னென்பாரீயென நவின்நிடாரறிவி லிரணிய, ன டுக்கவென்றதோ ரகந்தையாலினை யிலார்கள்போலுனை மதித்த னை, யிடுக்கணவத்துனை முடிக்குமாலரனை யெள்ளினாய்பெரிய னீ கெரலோ. (௩௧)

நிலாவுகின்றசிவ சத்தியாலுயிரு நிலமுநாதபரி யத்தமுங் குலாலசக்கர மெனச்சுழன்றுவரு கொள்கைநீசிதிது மோர்கிலாய் பொலாதமேகமதை யானளிப்பவுணர் புந்திசாலவு மயங்கினுய் நலார்கள்போற்றுபர னித்தனைத்தொழிலு நாமநாடொறு டொத்து வான். (௩௨)

தாருகாவன மிருத்தமாதவர் சுபித்தசாபமொளிர் தீபமீ, தா ரும்விட்டிலென நசுமானவையை யாணையுற்றநிலை யன்றுநீ, நேரில்

பெண்ணுருவ னாய்வதித்தனையக் கிலைமைகண்டுமீறை மேன்மை
யை, யோருகின்றிலையிவ் வேளைநீயானே யுன்னுவாயெனவ னேக
மாய். (௩௩)

திடத்தினுலுதுதி வீரபத்திரர் திருந்தவோதுமுரை யாவையு
ங், குடத்தையிப்படி மிசைக்களிழ்த்திருகை கொண்டோமொண்டு
சொரி நீரென, வடற்பொருந்துகர சிங்கனூர்செவி யதிலுருதவை
பகன்றன, வுடற்றுவானமதுகை வீரனன்னதை யுணர்கதுபின்ன
ரிவை யோதுவான். (௩௪)

சங்கரன்பர்ம னின் றுநின்னைநனி சங்கரிக்கவெனை யேவீனா
ன், மங்குலுற்றவிடி மாமரத்தில்விழும் வண்மைபோலெனது கோ
பழு, னங்கமீதுவிழில யார்தடுப்பவாக ளற்புத்தியுட னழிசுவாய்,
சிங்கவென்றுபுரி யட்டகாசமொடு சீறியார்ப்பொலி சிறக்கவே. ()

இன்றுகொல்வனுனை யென்றுவீரனெதி ரேற்றபோதுகர சிங்
கனுங், கன்றியார்த்துவெளி மேல்விழுந்துநனி கறுவியொப்பில்செ
ய வீரனை, நின்றவெலவனென வெண்ணும்வேலையர னிலவுசோ
திகன கோரமா, யொனதுமவனபகை முடிப்பதாயமர ரடரும்வ
ண்ணமுள தாயதே. (௩௬)

ஆயசோதிமதி பொளியுமன்றுலவு மலரிதன்னொளியு மன்று
மின், பாயசெவ்வொளியு மன்றுபாவகர் படைத்தபேரொளியு ம
ன்றுபொற், றாயசெல்லொளியு மன்றுமாமணி துலங்குமெய்யொளி
யு மன்றுமேன், மேடபாதமொரு காண்குமிழினுற மேவுவாதமொரு
நான்குமேல். (௩௭)

வட்டமாகிவர வோங்குபேரொளியுண் மனிதகேசரிமு கத்
தினுங், கட்டழற்சிதறு கண்ணினுங்குலவு காந்திதோன்றியன
வொளியெலா, மட்டிலாவிரவி யொளியினொன்றுபடும வண்ண
மென்னவிசை வானதே, யிட்டமானபல தேவர்தம்மொளியெ லா
முமவ்வொளியு ளானவே. (௩௮)

கண்டவீவ்வொளிகள் கொண்டவீசனொளி கருதுகீட்கள
சொருபமுன், னண்டமானவை யடக்கும்வண்ணிறைக ளசலகோ
டியடு வித்திடுந், துண்டமாயிர முகப்பகீரதி துலங்குசெஞ்சடையி
ன் வெண்பிறை, கண்டமீதுது கறுப்புவுச்சிர கெக்கள்வீரமணி தந்
தழும். (௩௯)

சுழலுமங்கிசொரி கின்றமுன்றுவிழி துய்யசெவ்வீதழ் மடித்
துவாய், தழுவின்மெய்கிற முகாந்தகாலம்வரு சத்தமேகவொலி
வாயொலி, பழகுபல்லடை தரித்தகைநிறைகள் படிவம்வன்பறவை
யிருகமா, கீழலசெய்தேவவுரு வாகிடுஞ்சகன கேரிலோர்சரப மா
னதே. (௪௦)

ஆனவச்சரப வடிவைவீரனு மணைத்தபோதுசெய செயவெ
ன, வானவக்குல முழக்கவேசரப வடிவைவமானிட மடங்கல்கண்,
னேமாகியது வலியுடைந்தசெழு முதயபானுமுன மின்மினி,
போனனித்ததயி லிறகினுனனி புடைத்ததவித்ததிகல் கிம்புளே.

கிட்டிகாபியை யடித்தலங்கொடு கிழித்துவண்கைகொடு மா
ர்பினைப், பட்டசோரியெழ வேபிளந்துடல பார்த்தோலினை யுரித்
தபின், துட்டமெய்யெடுவெ வாவினைக்கொடு தொடக்கிவானிடை
சுழற்றியே, முட்டில்புள்ளரச ராவினைக்கன முகடுகொண்டனுரு
மாறுபோல். (சுரு)

இந்தமாயன்மெ யெடுத்துவானிடை யெழுத்துமண்ணிடை
குதித்துட, னுத்துவானினிடை மன்னுமுற்றவ னுலாயதில்லைவன
மீதிலே, யந்தவாளரியி னுடலைவிழ்த்தினனவ் வமயவானவர்கை
கூப்பியே, சிந்தைமேவுதுதி செப்பினுரக்ளநா சிங்கமவென்றசா
பேசன்முன். (சுரு)

இறுதியானவரு விட்டுமுன்னையரு வெய்தியுய்திபெறு நாரண,
னெறிபிறழ்ந்தெளிய னேனுரைத்தமொழி நிலவுநின்மதி பொறுத்
தியென், றறிவுவந்திருகை கட்டியுள்ளமிசை யச்சநாணமிக வணை
தரக், குறுகிநின்றசா பேசன்மெய்ப்பெருமை கொண்டமண்டுது
தி கூறுவான். (சுரு)

வேறு.

மருவுபுக முருத்திரனே சருவரா யுலகமெலாம் வாங்கு நாதா,
கருதுமுக கிராகிய யச்சம வினைப்பவனே பவராய்ச்சங் கார ராகி
ப், பெருகிவரு காலமாய்க் காலனுக்குங் காலனும் பிரானே குலத்,
தருபடைசேர் கரகீர பத்திரனே சாணுனக்குச் சரண நானே,

குக்குமராய்ப் பசுபதியாய்ப் பராபரராய் விசுவமொரு சொ
ருப ராகி, பாக்குமகா தேவரா யொருமுதலாய் நீலகண்ட ராயு
லோகங், காக்குமரி தனைச்சத்தி யாயுகந்தாய் நரமடங்கல் காயந்
தா யாய்து, தாக்குவயி ரவசொருப சரபேச சாணுனக்குச் சா
ண நானே. (சுரு)

கரும்பாசக் தொலைத்தவனே மிருத்துவையுந் செயித்தாய்
முக் கண்ணு வண்ண, வருஞ்சருவ முணரந்தவனே மாமிரா ணச்
சொருப வளர்முக் கோண, பொருந்தளவி லாதவனே சகலபொ
ரு ளுருவவெளி போலு ருப, திருந்துசாண் சாணுனக்கு நானே
னப்பல கோடிசாண் செப்பி யேத்தி. (சுரு)

இந்தமுறை நூற்றெட்டு வணக்கமுரைத் தம்புயத்தா ளிறை
ஞ்சிக் கூறு, மந்தமிலா வஞ்ஞான மெனக்கெப்போ தொழித்திடு

மோ வந்த வேலை, வந்துமய லகற்றியெனைப் புரந்தருள்வா யென
ச்சரப வடிவை நீத்துப், புந்திமகிழ் வீரபத்ர வருவானான் சிவனரு
ளாற் போந்த மூர்த்தி. (சஅ)

அப்பொழுது பிரமன் முதற் நேவ்சொல்வா ருனதருளா ல
ளியே முந்தேனோ, செப்பியவான் மழைபொருந்தும் பாதவம்போ
லாதலாற் செழித்தேன் செந்தீ, வெப்புவருத துவதுமதி யிரவியு
திப் பதும்வாயு வீச ருணு, மொப்பின்மன முடிப்பதுமுன் னுக்கி
னையி னெனப்பெரியோ ருரைப்பா னாரும். (சக)

நிறவிகற்பந் தனைப்பிறவிக் குருடனறி யான்போலுன் லிச்
சொ ளுப, முறவறிபார் பலதேவர் மாமணியைக் குன்றிமணி யொ
க்கு மோதான், கறுவுதுய ரெமக்குவரி னக்கணமே தவிர்த்தெம்
மைக் காத்தா யந்தத், திறனறிந்து நீபுரிந்த மாயையினான் மனமய
க்கஞ் செறிந்தே மையா. (சு௦)

சாற்றுமுனக் கிரண்டுருவங் கோரவுரு வொன்றுமுப சாந்த
மாக, வேற்றவுரு வொன்றுமிவை யிரண்டாலு மெமைக்காப்பர்
யெந்த நாளு, மாற்றல்புரி துட்டரைநீக் கிரகஞ்செய் தானெனும்
பே ரணைந் கா யென்று, போற்றுதலு முளமகிழ்ந்து நினைத்தவரங்
கொடுத்தனைய புகலும் வீரன். (சு௧)

இத்திலை வனத்திலெமைப் பூசிப்பீர் யாவரிவ ணெமைப்பூ
சித்தா, ரத்தகைமை யவர்நினைத்த கருமமெலா வாய்க்கவென வ
ருளி வீர, பத்திரனு மறைந்தனன லன்றுமுத னாமடங்கல பசிய
தோலை, வத்திரமா முகத்தைமுண்ட மாலேநா யகமணியாய் வைத்
தா னன்றே. (சு௨)

கூறுமிந்தச் சரபவுரு வினைநினைந்து செபஞ்செய்தார் குலவு
கின்ற, வாறுதிங்க ளளவிலெலா மந்திரமுஞ் சித்திக்கு மணிசேர்
மாயோன், நேறுமக் காரமொரு நூற்றெட்டுஞ் செபிப்பவர்க்குச்
செனை துக்க, மாறுபுரி மரணதுக்கந் தீருமன பயமனைத்து
மாறு மன்றே. (சு௩)

அதிகரக சியமான சரபகதை சிவபத்தி யவர்க்கே சொல்க்,
மதிபுதவு மிக்கதையைச் சதுர்த்தசியட் டமிநாளின் வாசிப் பார்
பா, னதிசுலவு சடைமௌலி யான்விளங்கி யிருப்பனிதை நானுஞ்
சொலவார், முதுகுரல்வா னிடிசுரடி புவிசீயஞ் சோடிய முயங்கி
டாரே. (சு௪)

கந்தரம்வா னிடைகுழுமி மழைத்தாரை பொழியாத காலச்
சன்னி, லீந்தவியன் சருக்கத்தைப் படித்தாலா பத்தனைத்து மி
கந்து போகு, மந்தன்மழை முகிலபொழியுஞ் சசலபொருள் க

ஞம்வினையு மவனி வாழ்வார்த், குறுதுதுயர் தவிர்ப்பதித்தச் சரபே
சா தியானமென வுரைப்பா மேலோர். (ருடு)

தேவரெலா மித்தகைமை கண்பெய மின்றயனஞ் செந்ந்து
தத்தம, பாவனைசே நுலகுதொறுஞ் சென்றிருந்தா ராறுவகைப ப
கையை மோத்சு, சேவ்யாவெல கொடியானை மரகதப்பூந கொடி
யானைத் தியானஞ் செய்து, நாவினவன மகதிரஞ்சொல முனிவீர்
மால் புரிபூசை நவில்வா மிப்பால. (ருசு)

ஆகத் திருவிருத்தம் களவு.

சு திருமாலருச்சனைச்சருக்கம்.

செய்ய திருமா லருட்டென்பாற றில்லை வனத்திற் பரசிவ
னைத், துய்ய பூசை செய்தகதை சொல்லு கெனமா தவர்கூற,
மெய்யு மனமு மகிழ்கூடாது விழிகள் முகிழ்த்துப் பரவாமாய்,
வைய முய்ய வெடுத்துரைத்தான மகிமைச் சூத மாமுனிவீய. (1)

தீர வீர பத்திரனார் சிங்க வருவம பங்கமுறச், சாரு முன்னை
வடிவெடுத்துத் தாமோ தாச்சக கரக்கடவு, வீர மதிவாழ் மெனனி
யன்சொல் விகழந்த பிழைக்கு மிமையோக, ளாருங் காண வவ
மானம பட்ட குறைக்கு மகமிகுகி. (உ)

பொறுத்தற் கரிய பிழைப்பொறுக்கும் பொன்னங் கடுக்கைச்
சடைச்சிவனைத், சிறப்புந் திப்பூ சனைபுரிந்து தீங்கு நீங்கித் தேவி
யைப்போ, லுறக்கண னுதலோ னொருபாக முதலும பெருமை
பெற்றிற்றினமு, மறக்கொ ணுத சிந்தனைக்கே மாறு பொருந்தா
தெனமதித்து. (ரு)

வனைய வரிய பெருஞ்சிறப்பு வாய்த்த விகவ கன்மனையு, ணி
னைய வவனு மெதிராவது ன்னறு புரிந்து டானபுரிவ, தனைய தெ
ன்ன வெம்பெருமாற் கனிதா லபமொன ற்யறறுகெனப, புனைகு
வேனென் றடிவணங்கிப புதுபூந த்ல்லை வனத்திடையே. (சு)

கற்றா லயமுங் கோபுரமுங் சோபா னமுமண் டபவிதமுா,
பொற்றா மண்பபந தருமொளிமும் பொலஞ்செய கற்பக் காகமு
ஞ்செய், துற்றார்க குறுதி தருங்கருணை யுருவ முனைத்த தெனச்
செங்கேழ், முற்றாச் சோதி மாணிக்க மூத்தி யிலங்க மொன்ற
மைத்து. (ரு)

கஞ்சக் காமா நனக்கியம்பக் கண்ணை னமரர் கம்மியன்மேல்,
விஞ்சக் கரையில் பேருவகை வினைத்துக் கோயிற் கீழ்பாவி, லஞ்
சக் கரத்தா லொருவாவி யகழ்ந்து தாத்த பனை தந்தையும், நெஞ்ச
க் களிப்பி னுடனதனி ன் லவ வமைத்து முறையாவே. (சு)

அப்பும் புனலிற் படிந்துகரை யதனி லேறித் துகில்புனைந்தே
யெப்ப தியினு மேலாகு ினிபபூசி முழுதணிந்து, கைபூ னாதி
களிற்சிறக்குங் கண்டி புனைந்து வினைமுடித்துச், செப்பூ தியங்கண்
மிகப்பெறுவான் சிவத்தி யானஞ் செய்மாருந்து. (௭)

பொழுதுவிறிது ரென்றதறவின பொன்னு லயக்தி ணுட்புகு
ந்து, முழுது முடைய வெம்பொநாள் மொழிபா கமத்தின் விதி
முறையே, பழுதி லோரை தோந்தியற்றும பரிசாற் சோதி யிவிங்க
மிசைத், தழுவுங் கருணை யுமாபதியைத் தாபித் தினிய போன்
பால. (௮)

சேரா சனமா வாகனமபாத் தியமா சமன மர்க்கிபங்க, ளாரா
வன்பி னடுகை மாடை சாந்த மலரய சில, சீரா ரடைக்காய் கம
முந்நாந் தீபம பூசி கர்ப்பூம, றோஞ் சுததோ தகமுடிவாய நிகழ்
சோடசமா முபசாரம். (௯)

பொருத மூல மணுவதனாற் புகழுஞ் சதருத் திரமணுவால,
விருமபு பூசை முக்காலம விளங்கப் பலநான் முயன்றுவரச், சுரு
மபு பெருங்கா மாமுரலூ அனார்பபூங் கொன்றைச் சடைமோலி,
திருந்து மைந்து வீரதுமுடித தெய்வப் பெருமான் மகிழ்பூந்து. (10)

ஐந்து முகமு முடியாது மனல விழிபு மணிமிடறு, முழுது பு
யங்க ளீரைந்து முழுதுன் மாபும பண்யணியுங், கொழு மலாப
பூங் குழலுமையாள் குலவு மிடடபா கமுந் தோன்ற, வுதந் குதி
ததா விரிவ்கமிசை வானோர் மலாமா நிகலே. (11)

கண்டா னெமொ லெழுந்துவகைக் கரைகா னுன்செங் கரங்
குவித்துத், தெண்டா மெனப்பன் முறைநிலமேற சேர விழுந்து
பலநிகைழுந்து, தொண்டா னெற்செச் செயுபரிசே தோன்றி
னுனென் னுளமுருகிப, பண்டா மறையின் முறைநெறியே பயிலுந்
துதிக னெதெனுவரப்பான. (12)

முற்று முணரும் பராபாமே மூவா வீசுவ முழுமுதலே, யுற்
ற தேவா யாவருக்கு முயருங் கருணை யீசுரனே, நெற்றி விழியா
ன் மதனருவ நிலவப் புரிந்த கிருமலனே, யற்பு வழங்குந் திருத்தி
ல்லை யாளி யானே யடிபோற்றி. (13)

சகலா கமமா மண்டபத்திற் சாருந் தருண மணிப்புறவே, ச
கலா தார வேதாந்தத் தனிமா மனையி னருட்குடரே, சீகலா தீத
மந்திரதத் திரசொ ரூப சற்குணமே, சகலா திலலை யாவரிவளர் சம
பு வேயுன் சரண்போற்றி. (14)

காலந் காய்த் காலோனே கமலந் காய்த் கரத்தோனே, யா
ல முண்ட மிடற்றோனே யரணமுன் நடர்த்த நகையோனே, சால

வமரர் குருவளைத்துஞ் சரணம் புகுத்த கரத்தோனே, சில தில்லை யாளிவளர் சிவனே யுனது சரண்போற்றி (கரு)

அறிபா மையினு லடியேன்செய் யல்ல லனைத்தும் பொருத் தருளி, மயிச்சர் கரத்தா யருள்கவென மாயோன றிருமுன வண க்குதலும், பிறைசேர் சடையா னகைத்தருளிப் பெரிய மாலே நீ புரியு, முறுதி சேரும் பூசையினை யுவந்தோம பெறுவ கேளென் றுன. (கசு)

மகிழ்த்து மா லு மலர்க்கரத்தான் மணிவாய் புதைத்து முன் னின்ன, புகழ்த்து மொழிவான் சிவனே நீ புரியுங் கருணை பெற்றி மையான், மிகுத்த தேவ ரியாவர்க்கு மேலாம பெருமை மேவி னே, னுகத்து கேட்கு மிச்சையினி யொன்றென் றுளத்தின் மிகக் கனிவாய். (கௌ)

ஐய யுனது திருமேனி யதனில் வலப்பால் யான்பொருத்தச், செ யதல் வேண்டு மெநாளுஞ் சிறகரு மிந்த விலிங்கமிசை, யுய்யு மாவத் துடன்மகிழ்வா யுறைதல வேண்டுஞ் சக்கரநீர், பெய்யிற் படிவார காற்பொருளும் விளங்கப் புவிமேற் பெறலவேனை ம். (கஅ)

மீளி யாளி வடிவமிவண் வீட்டு முறையா விந்கருக், காளி புரியென் றுறைத்திடேபே ராதல் வேண்டு மெனப்புகலத், தோ ளி யிடுமங் கதபுயங்கத தொல்லோ னனைத்துங் கொடுத்தனளுல், வாளி நெடுமீர் லக்கணமே வரதன் வலப்பான் மருவினனே. (கக)

வெள்ளி மலையும் பசுங்கிரண மேனி மலையும் வெள்ளமுநிலூர், தெள்ளு மழைவான கருநிலினுத் திருப்பாற் கடலுங் கருங்கடலு, முள்ளம் விநுமபி யோரிடத்தி லுவந்து கூடுஞ் செயல போலும், புள்ளி பறிவண் கரத்தானமால் பொருந்த விருந்த பொலி வம்மா. (கஉ)

பைம்பொற் சிகையும் படர்சடையும் பணிலக் குழையு மணி க்குழையுஞ், செம்பொ ளன் முகமு மணிநுகமுந் திலக நுதலு விழி நுதலும், வெம்பு மழையுஞ் சக்கரமு மிளிர்பான் னுடையுந் தோலு டையு, மமபொற் பொதுநா டகபதமு மாவின்யுத்த மலர்ப்பத மும். (கங)

விதுவாழ் சடிவப் பாஞ்சோதி விமல வருவிற் நெரிசித்து, ம துவாய் துனித்து முறுக்கவீடு மலர்மா ரிகள்வா னோ பொழிந்தார், சதுமா மறைகுழ் சிதம்பரகந் சாரும் படிபோற் நென்றில்லைப், புதுமா வளத்தி லிருப்பெனப் புனித லிவிங்க வடிவானுன. (க)

குமுத மலர மதிவதியுங் கொடிநீள் புரிசை மாளிகையின், ச

முக மலியு மித்தலத்தைச் சார்ந்து பூசை செய்துபினுச், திமிர் வ
கரர் குலந்தொலைபத் திகிரி வாங்கிச் செந்திருமா, லமுத நூர்வா
னவர்க்குவகை யளித்தா னதுவு முணாவீரால். (உக)

அன்று முதன்மைய்க் திருத்திலை யாளிப் பதிவாழ் சமசு
ரை, வெவ்வி யாயாத தேசராய விளம்பு முலகம் வேண்டுவநத்,
நன்றி பெறுமால் வடைகொண்டு நாகத் தலத்தோர் போற்றிசைப்
பச், சென்று கமலச் செலவிபுடன றிதிசெய் திருந்தான் நனது
லகே. (உச)

ஈது திருமா லருச்சனையி லிசைந்த மகிமை நான்மறையு,
மோதி யவற்றி 'னெறியொழுது முயர்மா தவத்திர் கைலைவளர், பா
து பெரிய பிராட்டிகவு மாரி தென்பாற் றிலைவன, நாதா பூசை
செய்தகலத் தவ்வா முணர்வீ ரெனவிலும். (உரு)

ஆகத் திருவிருத்தம் உரு.

ரு. தேவிபூசைச்சருக்கம்.

வழங்கு மெவ்விதத் தருமமும் பொருள்களின் வளனும், வி
ழைந்த வினபமும் வினதிலை யாளிமா நகறிற், நழங்கு சங்கமால்
பூசைசெய் யிலிங்கத்திற் நயவாய்ப், பழங்கொ ளுஞ்சுவை யென
சசிவ னிருந்தபை பரிவால். (க)

இமய மால்வரை யின்றநுள் கருணையங் குமரி, புமைய றிநதி
வண் வருதலை மனத் தீடையுன்னிச், சமய நன்குணர் சேடியை
நோக்கவத நகய, லமையும் பேரெழில் விமானமொன் றவணவா
ப் பணிந்காள் (உ)

தேச லாவிய செம்பொனிற் குயின்றுபைங் கிரணக், காசு
லாவிய தூணிரைப் பலபல கவினப், பேசு ஞாங்கரி னிறுவீமேற
பாப்பொடு பிறகந், வீசு செம்மணி யாலுயர் கொடிஞ்சிகள விதி
த்து. (ங)

நாற்றி சைக்கனும் வாயில்கண் மருவிட நவிற்தி, யேற்ற வச்
சிரச் சுடர்செய்சோ பாழை மியற்றி, யாற்று பைங்கதிர் மாகதத்
தோரண மமைத்துக், தோற்று பனனிற நவமணி மாலையுந் தூ
ககி. (ச)

மணம லர்ப்புது மாலையு ளிடையிடை வகுத்தே, யணவு செ
ம்மணி யரியனை நாப்பணி னமைத்துப், புணர்ம் ணிப்பல குடை
கொடி புறரெலாம பொருத்தி, யுணரும் வேத்திரக் கரத்தாள்
வாயினுந் றோங்க. (ரு)

வினை பலவிய மத்தளங் குழலிசை விரவந், காணும் வெண்

ணிற்ச் சாமரை கன்னிய நிரட்டப்; புணு நல்லெழின் மடந்தையர்
பாபலர் பொலிய, மாணு ஞாயிறு கோடியொன னுனதாய் உயங்க.

முசசி நததியல புவிக்கொளி மொய்த்கூழ் னென்னு, முதத
மத்தாி விமானமொன் றுழையொண டனைந்தார், வரத கசசி
வ சத்திபாற் பணிநதுவிண் ணப் ாஞ், சித்த மனபுறப புகுநறனள்
செடியா தலைவி. (௭)

ஆன்ன போதினி லம்பிகை யெழுந்துட னமருந், துன்னு
மாயிர மாயிரந் தோகையர் சூழ, மன்னு ம்பொளனித் தாரலக நடு
வுறு மதிபோற், பொன்னின் மாமணி விமானமே விவர்தனள்
பொலிய. (௮)

தெழித்த பல்லிபம் வாழ்த்தொலி திசைபெலாஞ் சிறந்த, வி
ழித்த கண்ணிரை வானவர் முனிவர்விட் றையாகள், கொழித்த
வெணமணி யின்னகை யரமபையர் குழுமி, மொழித்த தமபுகழ்ப்
பாடலு மாடலு முயன்றார். (௯)

வாச மாமலா பொழிமறை வழிவழி சிறப்ப, கேச வெண்ண
கை மாதர்சே விததுமுன னிறபத், தேச நாயகி தெககணத் தில்
லைமேற் செல்வாள், வீசு தெண்டிரைப் புய்யிடை விமானமே விவ
ர்த்து. (௧௦)

காசி மாகந ரணைந்தகி லேசனைக் கனிவாய்ப், பூசை செய்த
ருட் பொற்றடன் போநதுகா ளத்தி, பேசு காருந் யண னுமலை
முதுகிரி பேணி, மாசி லுததரத் திலலைமா வனததுனை வணங்கி. (11)

காழி போற்றிவெண் காட்டினை வழுததிழுக் கண்ணான், பா
ழி யந்தகற் றெறுங்கட லூரினைப் பணிந்தே, யோறி ருததடம் பு
வ னமுங் களிப்புட னேத்த, வாழி தக்கணத் திலலைமா வனததுமை
வந்தாள். (௧௨)

வந்து பொன்னணி விமானமுன் னனைந்துரீண் மாயோன்
றத்த ுகாயிலுஞ் சக்கர தீர்த்முந தான்கண், யுந்து சேகரன் ம
கிழ்தருஞ் சிவலிங்க மிமயப், வபந்தொ டிககொடி பார்த்தனள் ம
கிழ்த்தனள் பணிதாள். (௧௩)

பணிந்தெ ழுந்தான் பதமலர் புசுழ்த்துபான் மதிய, மணிந்த
கோபுர வாயிலின் புறத்திடை யொலுகி, பணிநது சூரியன் வன்
னியாம் பரமனைக் காண்பான், றுணிந்த வனபொடத் தலத்திடை
தவஞ்செயச் சூழ்வாள். (௧௪)

தொழுந்த கைத்தவச் சக்கர தீர்த்தரீர் துலங்க, வரூந்து
சேர்தரும் விராலமா யகழ்த்துரீர் தேக்கி, யெழுந்த காதுலாற் படி
ந்ததிற் செய்வினை யிபற்றிக், கொழுந்து தேனமலர்க் குழற்பல ச

த்திகள் குழும்.

(கரு)

அமலன் மெய்யக லாவருட் சத்தியா உனக, விமல சர்வமாய் மந்திர சொரூபமாய் வினங்குப, நீமலை யாக்கிய நீடுயிர்க் குறுதியை நீனைத்து, கமலை யாதியா பணிசெய விவஞ்சியின் கரைமேல.

பூசி வெண்புரு நீறுகன் டிகைபல புனைத்து, நாசி யாக்கிரத் திருவிழிப் பாவையை நாட்டி, வாச் சேர்பது மாசனத் திருந்தும் ற் றென்றும், பேசி டாதுபஞ் சாக்கரம் நவின்றாற் பேணி. (கௌ)

வாடை மாரியிற் பனியினிற் புனலினில் வதியாக், கோடை வேளினிற் கோரபஞ் சாக்கினி நடுவ, னுடை போலுட லுணங்கிட வமர்த்துபன் னுட்கள், பேடை மாயயி லனையவள் பெருந்த வம் புரிந்தாள். (கௌ)

விண்ணு னோர்களும் வியஸ்நிசை யோர்களும் விரிநீர், மண்ணு னோரளும் மாபிலத தோர்களும் வதனக், கண்ணி னேருறக நண்டதி சயிக்கவுங் கருணை, மண்ண லமமைமுன் றேன்றினுன் பதமபணிந் தமலை. (கௌ)

வேண்டு சலவியுஞ் செவ்வழு நிதியமும் விரகும், பூண்ட னுபமுஞ் சாதியு மாயுளும் பொற்பு, நீண்ட நீதியும் பாசவன காட்டிய நிலவ, வாண்ட நாயகன் பூசைதந தருளுமென் றறிந்தாள். (உ௧)

மோன நாயகி சத்திக னுடனெழு முறையா, னுன மாற்றி வேறுடையடை புனைந்தனள் நலனுட், டான முற்றனள் சேடியர் தற்புடை சூழ, வான நாயகன டோயினினை மேவினாள் மகிழ்ந்து.

ஆர்த்திக காமி யர்த்தமா கேசுர வினங்க, மூர்த்தி தன்னிடைப் பூசனை புரிந்திட முன்னி, யார்த்த பன்மல ராதிய தாதிய ரமைககப், பார்த்து நன்றெனப் பூசனை பரீவுடன புரிவாள். (உ௨)

சாற்று கின்றசா மானிய வருக்கியந் தாபித், தேற்று பூருவத துவாரபூ சையுமினி தியற்றி, யாற்று முத்தல விககினை மூனறையு மகற்றித், தோற்று மதகிரத் துவாரபா லகாவாத்து பதியை. ()

அனனை யாச்சனை செய்தெயி லகழுள தாகத், துன்னு கோயிலை கினைந்துருக் குமமொடு தூல, மெனை வோத்ய தேகசுத் தியைமுறை யிப்பற்றி, யுன்னு மந்தரி யாகபூ சையுமுறை யுஞ்ற்றி.

திகழ்ந்த நாபிகுண் டாக்கினிக் கிரியையுஞ் செய்து, புகழ்ந்து முன்னுறை சிவலிங்க பூசனைப் பொருட்டு, மிகுந்த வித்துவின் பேரொளி நாநனை வேண்டி, முகிழ்ந்து கண்மலர்ந் துதாளத் திரயங்கள் முடித்து. (உ௩)

ஆன திக்குப்பந் தனமவ குண்டன மமைத்துத், தேனுமுத திரை யாலருட் சத்தியின் செவ்வை, யின் நீங்கிய கீழினு மேவினு

மிலங்கத், தான சுத்தியுஞ் சாத்திய மனுமுறை சமைத்து. (உ௬)

மருவு பாத்கியம் கால்வகைப் பொருளொடும் வாய்ப், பொரு
ள்க ளாறுட னாசும னத்தினைப் புனிதந், தரும நுக்கிய மெனவ
கைப் பொருளொடுஞ் சார்ப், பெருகு மாகமம் பேசிய வாய்தா
பித்து. (உ௭)

மஞ்ச னாதியாம் பூசனைப் பொருள்களின் வகையு, விஞ்சு
மார்க்கிய நீரினா விதிமனு வினையாற், மஞ்ச மாமபுனி தஞ்செயது
தனையுமம் முறையே, செஞ்ச வேசெயுந் திரவிய சுத்தியைச்
செய்து. (உ௮)

மலர்சி வாதன மூர்த்திதன் னாசன மார்பு, முலவ வாக்கி
கோ நெற்றியிற் றிவதமிட் டொருபு, நிலவு மூலத்தாற் சித்தின்
மேற் றுணைநீ றிறையாக், குலவு மீசனாப் பிரணவத் துடனா னு
க் கூறி. (உ௯)

முன்னு மந்திர சுத்திசெய் திவிங்கமூர்த தியி னாரன், மன்னி
யாரபி டேகங்கொள பொருட்டினால் வானை, நன்ன யத்துடன்
வேண்டியர்க் காதிக ணவிறறித, தன்ன தனபினைப் பலபல விதம்
பொழிந் தாற்போல. (௬௦)

மணகத வெண்ணெய்மா மஞ்சளா மலகமா லோந்து, புணர்த்
த மைகதமு தாவின்னெய் யிளவெனீ பொடியாய்த், துணித்த வில்வ
காப பூசலா பாறபிர சுவைத்தேன, கணித்த சர்க்கரை கரும்புற்
பலகனி யினகா. (௬௧)

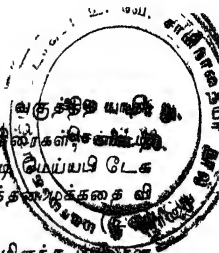
காட்டு முத்திரை பதினொரு மனுபதங் கந்தவ, கூட்டு நீர்முத
லைந்தொடு சந்தனக் குழம்பு, மாட்டி யெண்மலர் சாகத்திவெத திய
முத லளித்ததுச், சேட்ட ருடலை கலசமுந் திகழருக கியமும. (௬௨)

தருண வீசனாக காட்டி யொற் றுடையைச் சாந்தி, வாமெ
லாத்தரு விவிங்ககர தியைச்செய்து மரபாற், குரவ மீராரெழு வ
ரையுமாச் சனைசெய்து குறிப்பா, லருவ மானபூ தாடநா தாங்கமா
சனமாய். (௬௩)

உற்ற வாரருச் சித்துந் சிவலிங்க வுருவின், மற்ற மூற்றிழம்
பாய்ச்சிவ தத்துவ மயமாய், முற்று மேற்பா விருதவை வியாபியா
ய் பூழங்குஞ், ஈற்க னச்சிவ மூர்த்தியைச் திகழ்தர வமைத்து (௬௪)

ஆனையு மூர்த்தியிற் சிவமுக மார்பினு மங்குச், சமைசெ யும்
பிரத் திபங்கமே சாங்கமே டுபாங்க, மெமல நீக்கிய சுத்தியாற் ப
ரிமணமித் திலங்கும, நிமல மாகிய சதாசிவ மூர்த்தியை நினைத்தே.

பன்னு நற்சிவ தத்துவாந் தமும்வியா பகமாய், பின்னு வித்தி
யா தேகமும் விதிப்படி யமைத்தே, யுன்னு மெண்டினச் சிவத்

தையா வாகன முன்றி, மன்னு தாபன மா! வருத்திய யாழ்.

நீட்ட ருட்காரத் தமுமுறை கிசித்துமுத் திசைகளினைப்பற்றி முன்னுறு பாத்திய முதறசெய்து கனிவா, யாட்டி மெய்யபி டேக முடி பாவனை யதனால், வேட்ட வாடைநற் சந்தனமுக்கதை விளம்ப

சுகந்த முப்புரி நூல்பல சோதியா பாண, மிகுந்த மாங்கக சாத்தியே மெய்ப்பிர மாங்கக, குகந்த பூசனை யருத்தியொ டுன்றி யே மனத்தின், மகிழ்ந்து நன்முதற் சத்தியின் பூசையும் வகுத்து.

மாறில் போனக மாதியை மதித்திடின மனத்தி, னூறு தீர் தருங் குணமண முள்ளதா யுகந்த, வாறு நற்சுவை பைவகை யுணுடியை யன்பா, தேறு மீசர்நை வேத்தியரு செய்வகை செ லுத்தி. (௩௯)

பஞ்ச வாசதாம் பூலமும் பரிவுட னளித்து, விஞ்ச தூபநெ ய்த் தீபவா ராதனை விதமு, மஞ்சி லோதிசெய் தருட்செபஞ் செ ய்தலர் சாத்தி, வஞ்ச நீக்கிடு பீடவர்ச் சனைகளும் வகுத்து. (சம)

இருக்கு மாமறை முறைபல துதியெடுத் தியாட்டி, யுருக்க மார்தர வலமவந்து பணிந்தெழுந் துளததிற, நறுக்கி லாதமற் நரு ச்சனை யாவையுஞ் சாற்றி, யருட்ப ராமுக வர்க்கியங் கொடுத்திடு மதன்முன். (சக)

பிறைசெய் வேணிபு முழுமதி வதனமும் பிசியாக், கறை செய் கண்டமு மாண்மழக் கரங்கனும் புலிபின், பெர்றைசெ யா ண்டையும் பணியணி மாலையும் பொலிய, நிறைசெய் மெய்ச்சிவன் றேன்றினு னிமலைமுன் னருளால். (சஉ)

அகில காரணி கண்டெழுந் தகமிக மகிழ்ந்தான், மகித லத்தி னிற் பணிந்தெழுந் தானந்த பாட்பஞ், சகித மெய்யுறப் புளகங் கள் மொழிதழு தழுப்ப, நகில மார்புறு மஞ்சலி யுடன்றுதி னில் வாள். (ச௩)

சுகல லோகசற் காரண ரூபனே சடசித், தகமு லாவிய நா தனே யருமறைக் கொழுந்தே, பகரு மாகம முபாகமம் பலபுரா ணத்திற், சிகர மேதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (சச)

சம்பு சங்கர சதாசிவ மகேச்வர தானு, வும்பர் நாயக பரா பர பிராமய வொருவ, நம்ப சிற்குண வாகர சிவசிவ நாதா, சிம்பு ளேதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (சரு)

மல்கு செஞ்சா னாகத ரக்ஷக வரனே, பல்பெ ருங்கினை வா னவர் புகழ்தரும் பானே, கலவி லேந்திமுப் புராஞ்செயித் தருளிய கரனே, செவ்வ மேதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (சக)

என்று போற்றிய வுமைமுகம் பார்த்திள மூரல், தன்ற னிப் பெருங் காலைக் காட்டிடத் தயவா, னன்று நீசெயுந் தவநகனும் பூசையு நயந்தோ, மின்று வேண்டுவ கேளென விசைத்தன னிறை வன். (௪௭)

இசைத்த போதினி லெதிர்பணிந் துமையறி விப்பாள், கசைத்த வுன்னுந் மாற்கொரு பாகநல கியதாம், பசைத்த பான்மையுன் பாவினும வைத்துல கேலலா, மசைக்கு நாதனே யுணைபிரி யாவர மருள்வாய். (௪௮)

இரத லிங்கமு மிசைகசத் தீச்வர னெனப்பேர், தந்த தீர்த்த முஞ் சத்திமா தீர்த்தமாய்த் தழைக்க, பைந்த டத்துந் ராடிவந் துணையெனைப் பன்னியோர், சிந்தை வேண்டிய செலவம்யா வையும் பெற வேண்டும். (௪௯)

தலந்த ழைக்கவிச் சிவலிங்க மீதுசந் ததமும், நலம்பு ரிந்துநீ யுறைகென நாதனு நபநது, துலங்க வோதிய வாமெலாங் கொடுத்தனன் சொல்வான், பிலந்த ருந்தவம புரிதலாற் பெரியநா யகியாய். (௫௦)

வனிதை நம்மிடம் வாழுதி மெனச்சிவ லிங்கம், புனித மேனியு ளாயினுன புதுமலர் மாறி, முனிவா தேவர்கள் பொழிகர முன்னவ னிடப்பா, வினிய கோயிலகொண டிருநதனன் பெரிய னாயகியே. (௫௧)

அன்றுதொட்டுமெய்த் தில்லையா னியில்வள ரமலை, தன்திருப பத நீனைப்பவர் தமபவ நீங்கி, யொன்று மட்டிறப் பொன்றிலே பெறுபய னுறுவார், னுன்றி யைநதிடு பகதனீ ரவாபுகழ் நவிலவீர். (௫௨)

தாவன மெச்சசர ணாகத ரட்சகர் தருவார், தேவி பார்ப்பதி யன்பாசெய் தீவினை தீர்ச்சுந், காவிரி யங்குந ணாகர லோசன கௌரி, கூவி யாகமம புசமுதலிலை வனத்துவாழ் குயிலே. (௫௩)

இப்ப டிக்குயா முன்வார் திசையி லோ ரிமையோர், செப்பி வேண்டிய வரமொருந் தினர்களித் துதியை, யொப்ப மண்டல முரைத்துளோர கேட்டுளோ ருலகந், நப்பில் வன்பவ நீங்கியெப் பலன்களுஞ் சார்வார். (௫௪)

ஆசத் திருவிருத்தம் ௨௫௭.

கூ. தீர்த்தமகிமைச்சருக்கம்.

பெரியநா யகிமெமைப் பெற்ற தாயுனா, நிருமலன் பூசைசெய் கிலைமை கூறினாந், தருமலி பெருமபுகழ்த் திலை யாளியின், மருவிய தீர்த்தமா யகிமை கூறுவாம. (௧)

உரைசெய்த தீர்த்தமே யுதவுந் தீர்த்தமே, தருவன தீர்த்தமே
தவிரவ வேதமே, யொருவுவ மாசக முண்டி மாசகம், தருவன
சங்கமே தேவா சங்கமே.

சைவல மாதடக தன்னைச் சூழ்புரி, சைவலம் வந்தவர் சக
தனை யாருவர், கைவல லெலியிற் கவினு மெய்தியோ, கைவல ம
ருவமெய்க் கவினுந் சோவரே. (௫)

கண்டவர் ராசினைக் கண்டி டார்களே, விண்டவர் பொய்யு
ரை விண்டி டார்களே, கொண்டவர் மனதுறுவர் கொண்டி டாரொ
னிற், பண்டுள தீர்த்த மெப்ப பரிசென் சொல்லுகென். (௭)

வேறு

மகிழ்வுவை காசி மாதம் வழங்கும்கந்தி ராடிப், புகழ்பெருந்
திலலை யாளிப் புனிதனை மூன்று வைக, னிகழ்வுறும பூசை செய்
வோர நிலைபெறு செவ்வ மெய்திச், சகமெலாம் போற்ற வாழ்த்து
சாநுவர் கயிலை மாதோ. (உ)

அன்பருக் கெனிய னுன மரியத்தீதே சுரன்றாள் போற்றி, வி
ன்புறு புதல்வர் செலவ மிளமயி லணைய பாரி, நன்புலன் சிறந்த

கட்பு கலம்பெறக் குலங்கள் போற்றப், பொன்புவி பொவிய வாழ்ந்
து புகுதுவர் சிவசா லோகம். (௨௨)

சக்கர தீர்த்தத் தன்னுட் டாபித்த சத்தி தீர்த்த, மக்கர வசை
த்த வண்ண லருட்டிரு வருவமாகுந், தக்கவா நதனிற் றோய்வோர்
சகலகா ரியமு மெய்தித், தெக்கண திசைக்கு பேர னெனப்புவி
சேர்ந்து வாழ்வார். (௨௩)

சித்தியஞ் சத்தி தீர்த்த கியமமாய் மூழ்கி யார்க்கும், பெத்த
முத் திகளை நல்கும பெரியநா யகியை யந்தச், சத்திசேர் வாம பா
கச் சார்த்தாரைக் காத்தார் தம்மைப், பத்தியாய்ச் சேவை செய்
வோர் பாக்கிய முத்தி சேர்வார். (௨௪)

சம்பத்து வித்தை ஞானந் தருசவு பாக்கி யங்க, ளம்பொத்த
விழியார் மைந்த ரம்புவி யிவைவாஞ் சிப்பார், நம்புற்ற சத்தி தீர்த்
தம் நானமோர் மண்ட லஞ்செய், தும்பர்க்கு மேலா மீச னுமை
சேவை செயலுண் டாமே. (௨௫)

வேறு

சத்தமுத லறிவையுணர் செவியாதி பொறிகள்வழி சார்த்தி
டாம, னித்தமனந் தனையடக்கிச் சிவயோகம் பொருந்தியொளிர்
நிமல ஞான, வுத்தமமா தவமுனிவீர் தீர்த்தமான் மியஞ்சுருக்கி
யுரைத்தே மிப்பாற், பத்தர்புரி ிட்களங்கள் முத்திபெறு கதை
மினிது பகரக் கேண்மின். (௨௬)

ஆகத் திருவிருத்தம் உளந்.

எ. நிட்களங்கச்சுருக்கம்.

தன்னுயிரைப் போலுலகிற் பலவுயிரை யுங்காக்குந் தயவு
பூண்டோன், தன்னுசிவ பத்தர்சிரோ மணியாகத் தருமமெலாந்
துலங்க வாய்ந்தோன், பன்னுசிவ பூசைபுரி பத்திதவ றுன்யாகம்
பலவுஞ் செய்வோன், மன்னுமிரண டாமுகத்திற் புனல்நாடெ
லாம்புரக்கு மன்னர் கோமான். (௧)

அலர்க்கணையுஞ் சிலைக்கரும்பு மெடுத்தமர்செய் மாரணையு
மழகால் வென்றோன், மலர்க்கமலை மகிழ்திருவும் வாணிபுகழ் பெ
ருங்கலையும் வலலோ னீதி, குலத்திலுயர் சோழகுல தீபனென் னார்
மணிமகுடங் குலவு தாளோ, னிலப்பொறைசேர் புயசயில னிட்
கனங்க னென்னுமொரு கெடுவே லண்ணல். (௨)

அண்ணலெனு ிட்களங்க னவரவர்கள் வேண்டுபொரு ளார
நல்கிப், புண்ணியங்க ளெண்ணிலவன் புரித்துசிவ னுளமகிழ்ச்சி
பூப்ப யாரும், நண்ணரிய பெருஞ்செல்வம் படைத்துமனை கிளை

யொவொழ் காளிற் றன்போ, லெண்ணரும்புண் ணிடகீர்த்தி யென் னுமொரு புத்திரனை யின்றுன் மாதோ. (௩)

ஈன்றருளு மைந்தனுக்குச் சாதகன்ம முதலாக விசைத்த வெல்லா, மான்றமறை யோதுமுறை செய்துவய தெண்ணிரண்டி னலர்ப்பொற் பாவை, போன்றகன்னி மணம்புரிவித் தணிமுடியும் புனைதெனைப்போற் பூமி பாரங், தோன்றல்பொறுத் தருள்கவே ன விர்தராறா திருப்பணிதான் றுலக்க வெண்ணி. (௪)

அரசிருக்கை யானசெழுங் காஞ்சிகர் தனிநின்று மளவில் செம்பொன, விரவுசுமை பலகொணரத் தனதுளத்தின் விடயத்து விருப்ப நீங்கிப், பரவுவயி ராக்யபத்தி யொடுபோந்து சிவதலங்கள் புகூர்ந்து தென்பா, விரவுபகல் கடந்தநட மரவுபுவி தொழுத்திலை யிடத்தி னெய்தி. (௫)

தோய்ந்தார்கள் பலக்கடலிற் றோயாத சிவகங்கைத் துறை யி லாடி, யேய்ந்தாட லரன்புரியுங் கனகசபை தரிசனஞ்செய் தியல் வே தாகத், மாய்ந்தார்கள் புரியத்தத் தகரவிதை யினிதினுணாநீ தனஞ்ச் சினனாள், வாய்ந்தார்வ முடனிருந்து சிவனையருச் சனை புரிந்து மகிழ்ந்து பினனாள். (௬)

காழிநகர் தனிலனுசுப் பிரமபுரீ சரைப்பணிந்து கனிந்து பூசித், தாழிமணி திரைகொழிக்குந் திருவெண்கா டீணந்து பொ னனி யாற்றின மூழ்கி, வாழிமறை யாதனார்க்கு கீதிவழங்கி வெ ண்காட்டு வரத னூர்க்கே, யூழின்மறைப் படிபூசை புரிந்தனன்சே வடிக்கமல ருவந்து போற்றி. (௭)

கடவுரின வந்தமுத கடேசர்பத மிசைப்பணிந்து கால கால, ரிடமேவி வணங்கிற்றுத் தயிலாதி யபிடேக மியலச் செய்தே, விட மூனுண் டவர்க்கினிய போனகமு மருத்துமற்றும் வேண்டுமெல லார், திடனாகப் புரிந்துபல தலங்களினுஞ் சென்றுசிவன் சேர்வை செய்து. (௮)

அத்தலங்க டொறுமண்ண லாலயத்திற் கோபுரங்க ளணி வி மாணம, பத்திசெறி மண்டலங்கள் சீரணமா னவைபுதுக்கிப் புரி ன்து போற்றிப், புத்தமுத மெனப்பெருகி யுயிர்கள்மனந் துயரகற் றும் பொன்னித் தென்பா, லுத்தமர்கூழ் தருத்திலை வனத்தின் வரன் முறைபோந்தா னூவுத் தோளான். (௯)

போத்திடலு நன்னிமித்தம் பொருத்தவரு பெருத்தகையும் பொலிந்து சித்தஞ், சாந்தகுண மாதவர்க ளத்தலத்தின் மகிமை யெலாஞ் சாற்றக் கேட்டே, தேந்துணர்ப்பங் கயமலருஞ் சத்தி தீர்த் தத்தினிடை சென்று மூழ்கிப், பார்த்தள்புனை யரியர்த்தே சுரன்பெரிய நாயகிதான் பணிந்து போற்றி. (௧௦)

கமோநீல கண்டாய வென்றுமனுச் செப்பியரு ணாதம்
மை, யமோகாதி பெறுமன ததா லனபினெடு தியானஞ்செய் தரு
ச்சித் தேத்தித், தமோபாதந் திரக்குமலாத தாள்வணங்கிப் புகழ்ந
துமுத் தலத்தி ணுள்ளுஞ், சமோதாத பார்த்திபனபோ யார்த்திப
கன நங்கமருங் காலை தனலில. (௧௧)

தவமியற்று மாதவர்க ளுடலமெனக் கொடுத்துமெலி தாதா
வென்னக், கவலையுற்ற நெஞ்சமென நிதிபடையா ரிளமையெனக்
கழுவித் கொள்ளா, வளமையற்ற மாமணிபோற் பகுவினவிளக் கெ
னப்பழைய மலரு மெனனப், பவமகற்றுஞ் சிவனிருக்குஞ் சின
கர்த்தான் மிகப்பழைதாம பான்மை நோக்கி. (௧௨)

தக்கமுறை சீரணுத் தாரணஞ்செய் திடத்தொடங்கித்
தரும வேந்த, னக்கணம் சிற்பர்களை யழைத்தவர்கள் வெறுக்க
நிதி யாடை நல்கித், தொக்ககர்ப்ப கிரகமாதத மண்டபம்பொன்
மயமாகத் துலங்கச் செய்து, மிக்கவந்த ராள்மண டப்தபன
டண்டபமும விளங்கச் செய்து. (௧௩)

பண்டைநிர்த்த மண்டபம்மூ மண்டபம்வா கனத்தின்மண்
டபமாத்தான, மண்டபம்வாத் தயரண்ட பந்துசா ரோகணமா
மண்ட பங்கள், கொண்டமகா மண்டபமே தேரேறு மண்டபமுங்
குளிர்பொன் னாட்டி, லண்டர்புக முாயிரக்கான் மண்டபமும் புதி
யனவா யமைத்து நாடி. (௧௪)

பாகசா லைகள்சுக்கத் சாலையிர ணியசாலை பரில்பொற் சாலை,
யாகசா லையோக சாலைதா னியசாலை யெழிற்று வார, மாகமார்
தருக்கெனரி காப்பகிரு கமமமைத்து மதிள்வி மான, மோகமா னது
தவிர்க்கும் பூந்தோட்ட முதலனைத்து முயனறே யன்பால். (௧௫)

சத்திதீர்த் தந்தனக்ரு நாற்றிசைபு மதிளயார்த்தித் தரும நூல்
கள், பத்தியொடு படித்துறையும் படித்துறையு மண்டபமும பரி
வா லாற்றிச், சித்தமகிழ் வாகனங்க டேர்கொழிந மஞ்சங்க டேவ
தேவர்க், குத்தமமாய்ப் புரிநதுவித்த கைமித்தி யாதிபல வுற்ச வங்
கள். (௧௬)

செய்துசரோ ருகநீலோற் பலமலரிக் திரசத்தி தீர்த்த மூழ்சி,
யெய்துதிரு றேருத்ர மணியணிந்து சினந்தணிந்தே யிரதி யங்க,
னாதெனவென் றனுநெழுஞ் சிவத்தியா னஞ்செபங்க ளளவில்
சீர்த்தி, பெய்தவிர்த்து நீட்டையினைப் பொருந்தியருந் தவம்
புரிந்தான் பொன்னி நாடன். (௧௭)

இப்படியே கிராசையுட னொருவருடம் ரிட்களங்க னிருந்தா
னந்த, மையப்படிந்த விழிபாக னருள்புரிய வுன்னினனம் மகிப
னோர் நாள், செப்பமுட னீர்படி நது றேணிந்து சிவபூசை செய்து

சிந்தை, பொப்பின்மகிழ் வுற்றரனா பிரசன்ன மாரும்வகை யோடு
செய்தான் (௨௮)

புதலரிய வான்மதத்வ ரூபவித்தி யாதத்வம் பொருநனை
ரூப, வகமகிழுளு சிவதத்வ ரூபனே யுமைபாக வகோர ரூப,
தகவுபெறு கறுப்புபொரு சிவப்புமுடை யாய்துவாத சாந்த ரூப,
பகர்க்கன ரூபவர்த்த சந்திரரூ பவுணையான் பணிகிண நேனை.

பஞ்சமந்தர ரூபவெண்ணை கலையுருவ வகரவுரு வாகுந் திவ்
யம், வீஞ்சுமவீபு வாய்ச்சருவ கர்த்தவுரு வாமந்திய விமல ரூப,
தஞ்சமெனு மடியவாகட் கஞ்சலென வருள்சதா சிவசொ ரூப,
வஞ்சமகல் சூலதர வோங்கார ரூபவுணை வணங்கு கிணறேன். (௨௯)

நாதநடு வருவாடு விருப்பவனை யிரவிமண்ட லத்தி னுள்
ளாய், சீதசந்தர கலைநெவி லெக்காணு முறைபவனே தேவ தேவ,
வோதுசதா சிவசாந்த மகேசபர சதயோசா தரூப னாகி, மானு
புணா தருமவாம தேவகோர சொரூபவுணை வணங்கு கிணறேன்.

மருவனந்தா சனபத்மா சனவிரவா சனத்தினுறை வரதரீ
போற்றி, யருணமெண்ணில் மூர்த்தியுரு வாய்ச்சகல வானவர்க
ளசுரர்க் கெல்லாங், கருதும்வாங் கொடுப்பவனே போற்றியெனத்
துதித்தமனங் கனிதி யான, மொருவரிய வரசன்முனங் கோடிசூ
ரியர்களாங் குதித்தா லென்ன. (௩௦)

ஆரணிகடைத் திடவெழுந்த செழுங்கனல்போற் சிவவிங்க
மதன்மே னின்றும், பாமனெழுந்தருளுதலுமபகரித்யுஞ்சிறு பிறை
யும் படர ராவும், விரவுசூட முடியுமும்ப ருயிர்புரந்த கருமிட
றும் விழிகண் மூன்றும், வரதவப யமமருவான றரித்தகையும்
விரையிதழி மாலை மார்பும்.

மாணிக்க வரைமீது வெள்ளருவி தூங்குதல்போல் வயங்கு
நூலு, மாணிப்பொற் நகட்டி னிடை யடை நீல மணியினுடு பமை
தல போல, வேணுற்ற புவிச்சருமம் விரித்துடுத்த திருவரையு
மெழிற் பூந் தாளுங், காணுற்ற மொழிசூழற மயிர்சிலிர்ப்ப மழைத்
தாரை கண்கள் காட்ட. (௩௧)

படியின்மிசைப் பணிந்துசெய செயவெனவே துதித்திடுபு
பாலன் றன்னை, முடியினதி முடித்தசிவ னெடுத்திளஞ்செய் போ
லுச்சி மோந்து சொல்வா, னடியவரி லுயர்ந்திடுகிண றிருப்பணி
மெய்த் தவந்துதிபே ரன்பு தமமா, மெய்துமன மகிழ்தனபரீ
வேண்டுமவரங் கேளென்ன நிருபன் கூறும். (௩௨)

உருதனது பயனறேறேன் செயுந்தவமும் பவித்ததெண்ணி
லுலகுக் கெல்லா, மருவியவா தாரவணு வுக்கணுவாய் மகத்துக்
கு மகத்தா யென்றும், நிருமலமாய் நித்தியமாய் நித்தியா னந்த

மாய் சிகழும் கோத, பருகுறுபோ கத்தின்விருப் பில்லையின்றே கொ
டுத்தருள்நீ பரம முத்தி. (உசு)

என்றுகனி வுடனுரைப்ப விறைவர்பா முத்திகொடுத் திலங்க
காப்பன், சென்றுபொருத் தலுமரசன் பரமசிவ னடிநீழல சேர்ந்
தான் சேர்ந்த, வன்றுமுத னிட்களங்க னெனுராமங் காரணப்பே
ரான தத்தோ, வின்னுமொழி யரியர்த்தே சுணைவழி படுவொருக்
கெளிதாமுத்தி. (உ௭)

இந்தவதி சயத்தையயன் முதலமார் சனகர்முத வீருடி.
யோர்கள், பந்தமகன் றிடுபெரியோர் நான்குவரு ணத்தர்மற்றும்
பாரு னோர்கள், சித்தைமகிழ் வொடுபுகழ்ந்தார் சினத்தணிந்து
மனத்தணிந்து சிவனைப் போற்றி, வந்தபெரு மாதவத்தீர் வு -
கினடங் காத்தில்லை வனத்தின் மேன்மை. (உ௮)

எனத்துதித்த சூதமுனி மாதவர்பாற் பரமசுக மெய்திப் பொ
ய்தீர், மனத்துமகிழ் வுடனிருப்ப வவனைமுனி வரர்யாரு மகிழ்ந்து
போற்றிக், கனத்தசபை முடிதுனக்கிச் சிவகதையா மமுதினையெங்
காதா லுண்டு, வினைப்பசிதீர்ந் திடப்புரிந்தா யுனக்கிணையா னென
ப்பலகால வியந்தார் மன்னே. (உசு)

சரணடைந்த றிட்களங்கள் றனைக்காத்த முறையாலத் தலத்
தின் மேவும், பரனிலவு சார்ந்தாரைக் காத்தவரென் றொருபேரும
படைத்தெந் நானும், வாமுதவு முமைபெரிய நாயகியா ருடனி
ருந்து வாழ்த்து மன்பர்க், குரமருவு மிட்டமெலாங் கொடுக்கின
ரூன் பெருங்கருணை யுருவாய் மன்னி. (உ௯)

ஆகத் திருவிருத்தம் ஈடாக.

அ. புராண மகிமை.

செப்பு தக்கணத் தில்லைவ னச்சிவன் காதை, யொப்பி லாத
தை யுள்ளமு வத்துரை செய்வோ, ரப்பு ராணத்தி னத்தமு ணர்த்
திடு வார்கள், தப்பி லன்பொடு தஞ்செவி கேட்பவ ரியாரும். (க)

செவ்வ மியாவையுஞ் சேர்வார்மெய்ஞ் ஞானமுந் தேர்வார்,
கல்வி யானக டற்கரை கண்டிக ளிப்பார், வெல்வி தம்பெறு மேல
வர் தம்மையும் வெல்வார், பல்வி தந்தரு சித்திகள் கீர்த்திப டைப்
பார். (உ)

பால ரொக்கல் பவுத்திரர் மித்திரர் பாங்காய்ச், சால மேவத்
த கும்பரி வாரமுஞ் சார, ஞால மீதுக லம்பெற வாழுவர் நானுஞ்,
சில மேவுவர் சித்தத் தெளிவர் சிறந்து. (ங)

மருவு மட்டமி மன்னுச தூர்த்தசி மற்றுங், கருது புண்ணிய

காலங்க டோறுமிக் காதை, பெருகு மன்பொடுங் கேட்டுரை செய்
பெரி யோருக், கிருகி திக்குவை யாடைபொற் பூணிலை யீந்து.

மகிழ்ச்சி செய்பவர் மித்திர ரொக்கல்கண் மைந்த, ரிகழ்ச்சி
நீங்கப் பவுத்திரர் குழ விருப்பார், புகழ்ச்சி செல்வம் புவிக்க ணி
ருளு பொருந்தி, கிகழ்ச்சி மெய்க்கதி நேசம் பெறுவர் நிலாவி. (ரு)

மிக்க புண்ணிய மாக்கதை யென்றிதை வேக, மொக்க வோ
துமில் வொண்கதை கேட்பவ ரொத்த, தக்க பேர்க்கிசைத் தா
வில சவுக்கிய மாயுள், திக்கு னெகரு நினைந்த கருமமுஞ் சேரும.

ஐந்து பாதகம் போக்கு மலமிது துக்கஞ், சிந்தாம வண்பகை
மூற்றும் விபாதிபுந் திர்க்கும், வெந்து காள் விடங்கள் கலங்க
யிலக்கு, மகத மாயையுந் தீய கனாவு மகற்றும். (எ)

பூதம் பேய்கள் பொருந்து பயங்களு மில்லை, வாதஞ் சீதம
வறுமைகள் வஞ்சனை வாரா, வேத மில்லை யிறப்பும் பிறவியு மில
லை, யாத லாவிக் கதைகூப காரண மாமால், (அ)

எழுதி யிக்கதை யீசன்மெய் யன்பறுக் கீவோ, ரொழுதி வை
ப்பவா டெஞ்சினை யேடெனச் செய்வோ, ரொழுத கன்னிது யீபவர்
வேதன் கிரத்தி, நெழுதி வைதத வெழுத்தையும் வெல்வ ரிசைந்
தே. (க)

இலகு கீர்த்தி யெழிற்றில்லை யாளியின் மேன்மை, பலவி
தத்திற் பகர்வதென் பாட்பபதி பாக, னிலவு சோநீ டெஞ்சிவ
லோகத்தி னேரக, குலவு மேனியெ னச்சொல்வர் ஞான குணத
தோர். (ஊ)

வேறு. வாழி.

வேதநெறி யாகமங்கள் பசுவாழி யந்தணர்கள் வேள்வி வாழி
நீதிபுரி மன்னவர்கள் தானத்தார் தலத்தார்கள் நிலத்தார் வாழி
யாதபன் சார்தாரைக் காததசிவன் பெரியநா யகியார் வாழி
போதமிதுஞ் சிவனடியார் வாழிதில்லை யாளியிசைப் புராணம்
வாழி.

ஆகத் திருவிருத்தம் நடகச.

சாணாநதபகஷகர் பெரியநாயகியம்மன் பாதமே துணை.

முற்றும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
12	1	யாவனே	யாவனே
12	7	சீர்	சீர்ப்
"	8	டார்த்தி	டார்த்தி
"	9	திர்த்தி	சீர்த்தி
"	31	தினுநகா	திற்கா
16	17	லெய்தி	வெய்தி
"	30	முன்	முன்
19	8	செவி	செவிகள்
20	25	னோடமவா	னோடவா
24	8	கன	கதள
"	22	வினோப்பவனே	வினோப்
25	11	வரின	வரவ
26	30	யிலங்க	யிலங்க
27	23	குவித்து	குவித்து
28	1	குரு	குரு
"	3	பொரு	முந் தேர்வ பொரு
32	34	ரிமண	தீர்.

கற்பகச்சூருகம் கர்ப்பகச்சூருகம் எனப் பலவாறு ஆசிரியர் அமைத்தது செய்யுளில்லாப் போகக் கிலவிடத்திற் பத்யா கொற்றுக் களைக் கவனித்துப் படிக்க, மங்களமுண்டாக.

